

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Marchionum Badensium & Hachbergensium - Cod. Karlsruhe 3293 II 10

Gamans, Johannes

St. Peter auf dem Schwarzwald, 1758

Marchionum Badensium et Hochbergensium vera radiae et origo

[urn:nbn:de:bsz:31-267058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-267058)

oppida, villa, iurisdictiones, iura et privilegia,
dignitates ac cetera regalia ac iura quam plurima
ad Marchiones Badenses et Hochb. provenerint, quae
facta domi forisq; Herois huius familia 500. annos
perpetrarint; et quomodo jam olim in plurimis etiam
remotis mundi partibus sua Trophaea cum aeterna lau-
de creverint, alibi pluribus, et quidem sigillatim
singula volente et dirigente Deo S. O. M. narrabo.

Tu interea, amice lector! quae hic jam apposui, si vacat,
legere non dedignator, sunt enim talia, quae se, si for-
san in aliquo cum alio errore hasisti, et veram Domus
Badensis originem ignorasti, erudire melius possunt, et
informare. Ego hic sisto, Deumq; animum precor, ut
antiquam Domus huius Seren^{ma} gloriam magis magisq;
splendescere faciat. Annue O Rex Regum, O Princeps
Principum! Tu enim sola regna et principatus conservas,
et de una gente in aliam transfers, prout tibi in Consilio
tuo imperscrutabili placuerit. Scripsi currente cala-
mo Joh. Frid. Tüngler.

Marchionum Badensium
et Hochbergensium vera radix
et Origo.

Theobaldus seu Velibaldus Praefectus ultrajuranus
seu minoris Burgundiae, quem anno C. 7039. sub Ludo-
vico I. Franc. Rege Dagoberti filio, generis nobilitate
et divitiis sese extendentem facit, cui frater erat Ame-
lectus seu Adalbertus tertio gentis Habsburgensis noë
Ottobertus Comes Vindonispae et Altenburgi, Elsat. et
Brisiace Landgravius, conditor Monij S. Trudberti:

Eum Alsenburgi, seu in castro Vindonise habitasse scribit Jacobus Manlius in Chron. de orig. Imp. Maximil. obiit an. 677. uxorem ei Manzius tribuit Roximundam, alibi Euphemiam, Latus vero Luitgardin nominat, Guzoniis Suevia Ducis filiam, Divi Galli precibus a Demonis obsidione liberatam, qua comitatum Namagensem etc. ad Henricum tulerit in dotem. Suorum liberos, Latus et Gebviterus unicum genuisse filium Babonem volunt, alij vero quatuor ipsis tribuunt, Babonem, Ottoberum II. Rembertum, et Obertum Augia abbatem: Manlius, cujus sententia veriore arbitror, duos nominat, Anbrinctum seu Ambertum, et Rothardum; Rothardus vero, quem alij Rothkerum, quidam Rothbertum nominant, edificavit Rothasburgum, cujus ruina et rudera adhuc exstant, in jurisdictione et bonis Monasterij S. Truperti, et obiit

NB.

III. Ambrintus seu Ambert, comes Vindonise et Alsenburgi, ob. an. C. 688. De ipso et de Rothardo fratre memoria alia nulla reperitur, quam quod, monio S. Truperti amplificato, prope illud Ambringen condiderit

IV. Hettobert, insignis miles, interfectus est in bello Alemanico inter Marcellum et Manfredum gesto, an. 724. reliquisse 3. filios scribitur, Rambertum, Gebbonem, Hettonem; Gebbo Alsatiam tenuit, et in propagato stemate obiit. Anno C. 767. Hetto III. filius in D. Pirminij disciplinam se tradidit, et in Augia Benedicti Ordinem professus, maxima de se opinionem virtutis etiam in adolescentia suscitavit, adeo ut eum Pirminij a Theobaldo Goffredi Hemanis Ducis filio peteret, et constitutus sit secundus Augia Abbas, relegatur in, postea ab eodem Duce, sed restitutus a Carolo, brevi ex

abbate Epus Argentinensis factus est, ejus laudes vid.
apud Guillim. l. 7. c. 11. Monria aliquot valde locu-
pletauit, in primis etiam Schuffaria, quod magister
ejus Pirminius fundasse legitur: ceteri alij Ruthardum,
Alfatic ducem Monrij hujus fundatorem primum fa-
ciunt an. 724.

V. Rambertus I. Hettoberti filius Altenburgi et in Bri-
sica dominatus est; Monrium S. Truperti instauravit
magnis sumptibus, ita ut conditor secundus a po-
steris vocari et honorari meruerit, ob. an. 771.

VI. Guntramus: de hoc nulla alia extat memoria,
quam quod fundamenta Arcis Scharsenstein jecisse
scribitur: Sedem et habitacionem habuisse Altenburgi,
ut reliquos ipsius antecessores et posteros testatur
Manlius; sepultus pariter ad S. Trupertum an. 824.
Reliquisse filios Luitardum et Luitfridum: huic
Altenburgum, Alfaticam et cetera obvenisse tanquam
majori, alteri Brisicam: Tertij filij meminisse Laetus,
quem Vifelinum seu Lanzelinum dictum ex aliorum
testentia asserit, cum Lanzelinum aut Landolus
epus credit Guillimany, quem Trevirensis Elfia Archi-
epus fuisse recenset ex Gerardo. De Luitardo al-
tero filio dignum memoria aliud nihil reperitur,
nisi quod Gengenbach, Herminio Monrij ante a Pir-
mino, ut alia plura ejus tractus, conditum multis
possessionibus auxerit, atq; adeo inter primos ipsij
fundatores numeretur.

VII. Luitfridus I. hujus nominis Guntrami filius ob.
an. C. 855. superstitibus liberis Luitardo II. Hugone
et Ermentruda, qua Conrado Burgundia minoris

Comiti seu Praefecto nupta Rudolphum I. sua Stir-
pis regem genuit. Conradum hunc Lazius Strettin-
gensem appellat, sed forsitan absq; ratione, ut videre est
apud Guil. l. v. c. v. De Hugone filio nihil apud
Historicos. Ermentruda filia, ut modo dictum, Con-
rado Comiti in uxorem data primum regem Burgundia
genuit.

VIII. Luitfridus II. cujus extat diploma apud Laziu
in quo vocatur comes illustris, et Ottoberum ac
Rambertum Majores suos appellat, multaq; donat Mo-
nasterio S. Truperti an. 900. de ipsius mortis a^{no}
nihil certi haberi potest: obiisse autem Jodibus Maij
constat ex Epitaphio, quod Eberhardus I. Constant.
Episcopus n^o multis post mortem annis in lamina sini-
stro lateri primi Altaris infixam ipse posuit, quod
hic subiungere placuit:

Luitfridum comitem nobilitate percelebrem, hujus
loci Structorem S. Trupertus suus nosterq; Patronus
in sua susceptum tutela fidelis fidejussor Jodibus Maij
Dno fideliter comendavit. Ex hereditario filius Luit-
fridus minor natus Elfatia et Brisfaca profuit.

Hugo Aether in societate comitum ab Hurvingo con-
didit Monasterium Ord. S. Bened. in Elfatia Vogasi valle
Villeriana, haud procul Stettadio quod de suo nomine
Hugeshoven nominavit, in eo etiam ipse sumpto or-
dine, ut quidam asserunt, profuit magna ea tempesta-
te apud omnes dignitate et reverentia.

Ab hoc Lazius Rudolphum I. Burgundia regem et posse-
ros deducere conatus est.

IX. Hunifridus filius Luitfrido, nois hujus primus,

Ipsius magnam fuisse claritudinem scribitur: Monrium
 S. Trudperthi, qui Hunnorum barbariem in Alemannia
 iam senserat, et majorem adhuc crudelitatem formidabat,
 manibus eiinxit. Ob. an. 918. relicto unico herede Gun-
 tramoll. sepultus apud S. Trudperthum. Guntramyll. cogn.
 nives, quia post Luitfridi patris mortem omnium eand
 ritionum dominus factus est, Ob. an. 946. Kal. Apr. Laffius
 duas uxores ipsi tribuit, Brigantinam ex comitibus
 Montfortis, alteram Itham, Adelberonis comitis Cel-
 vensis filiam: Tot et eadem Eylzingerus, Heuternus,
 et alij filios quatuor Dezonem gentis propagatorum:
 Gunzelinum seu parvum Conradum Ergovia comitem,
 Bertilonem idum in Brauchberg et Scharfenstein, Ge-
 bizonem Basil. presulem, auctorem Canobij Wissenau
 prope Ravenspurgum.

Sed Jacob Manlius se ex variis documentis et scri-
 pturis tres tantum Guntrami filios reperisse afir-
 mat, scil. Bertilonem ex antiqua, in qua depictus
 adhuc ad S. Cyriacum tabula; Birkhilonem seu Bertil-
 onem, Gebizonem seu Gebzonem, qui conjunctis opibz
 Monrium Sulzburgense in Brisgoia condiderunt sub
 Ottone III. ubi etiam omnes sunt sepulti.

Ad Bertilonem quidem quod attinet, fit ipsius mentio in
 tribus instrumentis: primum loquitur de Fundaone Mo-
 nasterij Sulzburgenfis, secundum de donaone Slienga,
 notu in Brisgoia vici facta Hildebrando Ep'o Worma-
 liensu, tertium continet confirmaconem mutaonis et
 ejusdem pradij, quam idem Hildebrandus cum Gregorio
 Eremitarum abbate fecerat.

Scribitur quoqz Monrium Monialud, quod postea in

Collegium Canonorum mutavit, in honorem S.
 Margaritae ad amnis Elfa ripam, cui ex circumjedis
 sylvis Waldsich mansit nomen, fundasse, vixisseque
 adhuc cum fratre Gebzone an. C. 1008. Est igitur Ber-
 thilo hic Fundator dicti Monij Sulzburgerensis, Jan-
 uarius /: bin nün altuo knütsfus Lwinst unldnt: /
 das Wist Sasal den Obvighnilt gafalt, das tou-
 Nagln sind gatorfau den Gatorn den Wfabung
 unch und unch, byd Lutzflif Diethren v' Woffan
 nün v' Wfabung zum tonil gatornün, und
 ulfo unis mitlogt worden. Lutzflif fet ad
 Murogymat Hefz den Gofzbaug notant zu pernt
 das Wad im 800. Murod selbnd lotignit und
 gabat fongbüungun brandit und gatornt, was
 aufstornifung dat Gant Lwinst. Gab zu Lwinst
 jicun Linbu Gfium Ulrichen v' Pefwarzbnubog,
 Gnar Gaus Pefuniliu im Gof, H. Diatwif jof
 Jofu Lounad Sintwif Pefuniliu zum Hago,
 Gaus Lurkaston v' Wafpungg, und Gatornün
 Pefuniliu. Act. in die S. Maria Magdal. an. 1088.

XI. Bezze seu Bezelinus seu Vexelinus, quem alij
 Landolum seu Lanzel, frequenti literarum D. et L.
 apud Germanos mutatione nominant, Guntrami divitis
 natu major filius excepit è vivis an. 991. 24. Non. Apr.
 Indict. 11. sepultus Sulzbergi, in aedibus Capituli ve-
 teris, quod Monrius ipse cum fratre Bertilone condi-
 disse creditur. Quidam existimant, ab eo etiam oppi-
 dum juxta positum, constructum esse; sed verosimilius
 est, illud postea ex ipso Monrio natum. Ego

inspectis literis Fundationis, ut et confirmacione Otto-
nis, Henrici I. et Rudolphi I. Imp. de annis 994. 1004.
et 1287. reperi, n̄ Dezelinum, sed ipsius fratrem Ber-
tilonem moniud hoc fundasse; ita enim incipiunt li-
tere fundacionis: Notum sit presentibus scil. et futuris,
qualiter Ego Berthilo pro remedio anime mee Mona-
sterium in honorem S. Cyriaci Martyris in loco, qui
dicitur Sulzberg, construxi, ubi requiescere usq; in
diem iudicij cupio, prædiag; qua hereditario jure vi-
sus sum habere in Wilre, in Kikella, in Rimsingen,
in Ruten, in Vorstetten, in Dufingen, ad profatum
locum tradidi.

Lazius in Commentariis suis ipsi
filios ex diversis uxoribus prognatos tribuit, R. Geb-
hardum ex monacho Hirsaugiensi Constantiensem Pra-
sulem, Raptorem Ergovia comitem, Stirpis propagato-
rem, Rudolphum Sundgavia comitem, auctorem Ca-
nobij in Otmarfen, et Dezelinum comitem, et Ri-
chensam comiti à Lenzburg ad Arulam nuptam.

At verò in migratione gent. l. s. uxorem illi dat
à Sonnenberg, et ex ea filios tres, Wernerum
Antistitem Argentinensem, Rudolphum et Rappotonem
fundatorem Muri Monrij in Ergovia. Gerard
de Hop filios illi 7. tribuit ex variis quoq; uxoribus.
Eyzingerus tres ponit. Chronica Helvetica 14. se
reperisse scribit, recensent. Sed Guillimanus ex
monumentis Murensibus quatuor reperisse scribit.
1. Rappotum. 2. Wernerum. 3. Rudolphum. 4. Lan-
dolum jun: quam Sententiam et ego amplector.

De Rudolpho, qui nihil in scriptis relato dignus
habetur, conijcere licet, illum aut in pueritia mor-
uum

tuum maturè, et calibem finire vitam.
 Wernerus, II. filius factus è Epus Argent. hic conditor
 creditur arcis Habsburg, ab eoz, Habsoti filios, il-
 lonumq; descendentes cognominari voluit: Et si alij
 adificaconem arcis dicte ipsi Habsoto tribuant, ut
 ex supra posita prefatione mea videri potest. Obiit
 autem in legatione Constantinopoli an. C. 1026.

Hatboldus, seu ut alij Habolus, qui ex Comitibus Alten-
 burgicis omnium primus se comitè Habsburgensem à no-
 va arce appellavit, vocariq; voluit, divitiis et po-
 tentia clarus, obiit 1077. a quo Comites Habsburg usq;
 ad Rudolphu I. Imp. et ab hoc hodierni Comites Au-
 stria Serenissimi continua serie descendunt, quorum
 Genealogiam alij operose scripserunt et illustrarunt,
 nisi Illiada post Homerum scribere voluisse videar,
 cubens hoc loco omitto.

XII. Landolus seu Lanzelinus II. comes Brisiana
 post obitum fratris Epi Argent. qui in legacone Constan-
 tinopolitana vitam cum morte comutavit, tutelam
 filiorum Habsoti fratris sui suscepit, ut et advocatiò
 Monrij Murensis, donec ex fratre nepotes adolesce-
 rent, de ipso forsàn, quia illi non adeo multorù an-
 norum vita fuit, infrequens in Actis mentio, nisi
 quod 1026. obiisse et conditor Ducum Zeringensium
 credatur, quorum Genealogiam, qui ad eum Mar-
 chiones Cadenfes originem suam referunt h. l.
 breviter recensere opere pretium me facturum spero.
 Habuit autem Landolinus hic duos filios, Luit-
 pertum, qui comes Zeringia dictus fuit, et in

uxorem duxit filiam Humberti I. Comitis Sabaudia,
alterum Bertholdum, à quo Duces Zeringia et mar-
chiones Bad. orti, qui sequuntur.

XIII. Bertholdus I. Zeringensis, Dux Carinthia, ex
uxore, ex patre vero comes Nebergia et Brisgoia: a
Githemio nominatur Dux Alemannia, ob. an. 1078.
sepultus Hirsugia. Uxores habuit duas Richvaram Mar-
chionisam Carinthia et filiam Ludovici Comitis ex
Sophia matre Mechtilda gloriosa Sorore, mortuam an.
1092. 8. Cal. Nov. prior ipsi peperit Giselam, conjugem
S. Ladislai Regis Hungarorum, et Bertholdum II. Ze-
ring. posterior vero Gebizonem v. Gebhardum et Her-
mannum Marchionem.

Gebizo seu Gebhardus, minor natus filius, factus est
primus Monachus Hirsugiensis, deinde Epus Constant.
et Pontificis legatus per Germaniam. ob. 1110. Ber-
tholdus autem major natus filius et secundus hujus nominis
Dux Zeringensis et Alemannia ex promisso Henrici IV.
Imp. retinet Brisgoiam et Nebergiam ex Socero Dux
Burgundia minoris et Comes Rheinfelda, fundator Ca-
nobij S. Petri, mortuus è an. 1104. 12. Apr. Uxorem
habuit Agnetem filiam Rudolphi Ducis Suevia et
Rheinfelden, qui electus erat in Casarem contra Hen-
ricum IV. ex ea suscepit tres liberos, Bertholdum III.
Ducem Zeringia, qui patri successit. Friburgum Bris-
goia ex pago Urbem fecit an. 1118. occisus è Molzhe-
mij à civibus in transitu an. 1122. 19. febr. Uxorem

habuit Sophiam sororem Henrici superbi Guelfi
 Ducis Saxonie et Bavaria, qua post mortem mariti
 nupsit Leopoldo Stirie Dño, ex quo mater facta est
 Odomari I. marchionis Stirie; Agnesiam uxorem Ste-
 phani comitis Burgundia, qui Guilielmi erat filius,
 et Conradum: Is successit fratri Bertholdo III. sine liberis
 mortuo. Regnat in Neckergoia, Brisgoja, Rheinfelda,
 et Burgundia. Uxorem habuit Clementiam filiam
 Gottofredi Namurcensis comitis, ob. an. C. 1159. 28. 26.
 relictis V. liberis masculis scil. Bertholdo IV. Conrado,
 Rudolpho, Adelberto et Hugone, quorum Conradus
 secundo genitus adolescens obiit; Rudolphus tertio
 genitus Epus Moguntinensis factus, sed rejectus et in
 Epum Leodiensem electus est. Profectus cum Friderico
 Barbarossa in Syriam et reversus Herdera villa prope
 muros Triburgi in Brisgoia mortuus est an. 1190.
 Hugo minor natus seu quintus filius, Dominus mil-
 lorum pradiorum et feudorum in Brisgoia sine liberis
 decipit, relinquit frater Adelbertum in feudis Suc-
 ceporem, in reliquis bonis alios heredes. Adelbertus
 quartus filius ex paterna hereditate retinuit Tec-
 cum, inde factus et dictus Dux Teccensis. Uxorem
 habuit Clementiam, Henrici Leonis Guelfi filiam.
 Et ab hoc Adelberto descenderunt usque ad an. 1434.
 quorum postremus Ulricus nōc mortuus est, qui fuit
 in conjugio Ursula Marchionissa Badensis, qua fuit
 neptis Rudolphi Longi seu magni, filia Bernhardi
 Marchionis Badensis.

Bertholdus IV.

Primogenitus Bertholdi III. filius successit Patri dicitur
 Burgundia et Zeringia dux, condidit Friburgum in
 Helvetia an. C. 1170. fecit quoque fundamenta Urbis
 Berna an. C. 1181. electus frustra Caesar contra Philip-
 pum mortuus 1186. 8. Sept. uxorem habuit Helwigam,
 ex qua suscepit filium Bertholdum V. et filiam nōc
 Agnetem uxorem Eginonis comitis ab Ura seu Hura,
 et heredem fratris in Zeringia. Ex ea orta est familia
 comitum à Friburg et comitum à Fürstenberg, quoniam
 prima scil. friburgensium in Joanne comite 1158. ex-
 tineta est, postquam 240. annos durasset, posterior autē
 scil. comitum à Fürstenberg adhuc viget, floret, viet,
 et crescit.

Bertholdus V.

Quintus hujus nominis Zeringia dux ultimus absolvit
 à patre fundatam Bernam: mortuus an. 1218. Kal.
 maj. non relictis liberis, nam licet ex uxore Itha,
 qua filia fuit Mathai comitis Flandria duos filios
 Fredericum et Bertholdum VI. genuisset, ambo in
 patrem morte precesperunt, et in pueritia, fraude
 Novera, veneno extincti sunt, et ita stirps Ducum
 Zeringia interiit, postquam 120. annos claruisset

XIV. Hermannus I. Bertholdi I. filius, marchio
 simpliciter dicitur, quam dignitatem Caesar Henricus III.
 ei largitus fuerat. Is rerum divinarum amore et
 studio, quin imo ejusdem tempestatis adeo sede,

turbida, profana, et impia Ladio et respectu,
 quam potuit secretissime nullis omnino, praeter con-
 jugem, qua illi Hermannum II. propagatorem mar-
 chionis Bad. genuerat, confusus, cum eidem suas res et
 communem sobolem comendasset, Cluniacum in Burgun-
 diam se surripuit, et ibidem factus monachus velut
 Trithemius scribit in Chron. Hirsaug. ad an. C. 1082.
 in vita Wilhelmi abbatis, pastor pecorum Montij ejusdem,
 moritur, teste Bertholdo Constant. Episcopo an. 1074. Cal-
 emaj. Uxorem habuit dissipatam et potentissimam
 feminam, fundatricem novi Montij Hirsaug. post
 primam fundacionem. Vid. Math. Rader. Sancta Vol.
 2. c. 67.

XV. Hermannus II. marchio fit ex uxore Badena Do-
 minus, primus inter marchiones Bad. autor et parens
 Marchionum Bad. et Hochberg. In literis Bertholdi II.
 fratruelis, III. patrueelis, Hermani Marchionis p. m. fi-
 lius 1099. et 1114. In literis Murensibus de an. 1114.
 legitur ut testis. fundat Ecclesiam et Preposituram Ba-
 thenam 1116. moritur an. 1120. sepultus ibidem. Ante
 dictam uxorem circa annum 1100. marchio in Limpurg
 s. arce Brisgoia in marchionatu Hochbergius infra
 Brisacum et oppidum Buretheim supra In Weisweil
 sita, hodie in Dominio comitis de Tubing. nominatus
 est, sed postea marchio Dominus in Baden, necenim
 Hochberga, quamvis eam possideret, asprimebat in situ-
 lum. Uxor ejus fuit Juditha filia et haeres Comitatus
 Bad. sepulta cum marito in Batsenau cum sequenti
 Epitaphio:

Filia fundantis jacet hic Juditha sub urna,
 virgo severis matris nomen, ut ante fuit.
 Ex tumulo hoc quondam suaves existere odores,
 ut pia plebs sanctam prædicet alys puellam.

XVI. Hermanus III. Inter Badenses verò II. interfuit
 fundatori Herrenalbs: 1168. Dominus simul in Hackberg.
 Marchio Veronensis et Dñus de Baden, mortuus an. 1160.
 Uxorem habuit Berchtam filiam Mathæi Ducis Lotha-
 ringia, vixit his temporibus Albertus I. march. Bad.
 Siquidem testis allegatur in diplomate Casares 1156.
 Sed an frater, an verò filius Hermani fuerit, certo
 fieri nequit.

XVII. Hermanus IV. inter Badenses tertius, miles et
 heros illustrissimus, Dom. Hochberga, vixit an. 1161.
 moritur 1190. in Syriaca Friderici Imp. expeditione
 Antiochia in legatione; Marchio Veronensis à Cæsare
 confirmatus. Ipsius fit mentio in Corpore Juris Civ.
 circa finem Codicis Justinianei in Constitutione, quo
 nominatur de pace Constant. composita inter Impera-
 torem Frid. I. filiumq; ejus Henricum, et quoddam no-
 biles Alemanis ex una parte, et civitates Lombardia,
 Marchia et Romaniola ex altera. Uxor ejus Bertha
 Comitissa Tubingensis, et si alij frumentudam filiam
 Theodoricæ Alsacia Ducis fuisse scribant. Constat
 inter cetera, tres reliquos filios et filiam: Her-
 mannum V. Fridericum I. et Henricum. De Friderico
 fit mentio in diplomate, nec non in literis Casaris
 de an. 1207. 1210. 1216. ubi Fridericus frater Hermannii
 et inter testes allegatur.

XVIII. Hermanus V. Hermanni IV. filius; hic cum fratre Henrico regiones divisit paternas, et Hermanno badensis ditio, inde ipse et descendentes ejus Marchiones badenses dicti: Henrico vero Brisgoia et praecipua arx Hochberg; unde etiam Marchionum Hochbergensium nomen et initium: in divisione obligit, et marchiones de Hochberg seu Hochbergenses dicti sunt, ijdem iterum in duas familias divisissent in Hochbergensem et Goetelensem seu Susenbergicam, quarum haec in Philippo an. C. 1300. Hochbergensis vero cum Ottone Heponis filio, an. 1415. extincta est, utraque familiam et personas, qua in qualibet vixerunt, breviter huic libro inserere placet, ut etiam memoria illarum consulatur, et series historia constet clarius.

Henricus I. Postquam igitur dictus Henricus facta divisione cum fratre Hermanno V. marchionatum Hochberga et ditiones Brisgoia adeptus est, titulum marchionis badensis omisit, ejusque loco novum sibi marchionis de Hochberg, quem majorum suorum nullus sibi adscripserat, assumpsit. Post mortem Bertholdi ultimi Ducis Zeringensis factus est à Friderico II. Landgravius Brisgoia 1218. mortuus est 1251. Ex qua familia uxor ejus fuerit, incuria antiquitatis nosse prohibetur. Constat tamen ex MS. quod vixerit adhuc vidua an. C. 1251. Sicut, qui putant, fuisse Agnetem Comitissam Habsburgicam, ex qua nati Hermanus I. Hochberg. Landgravius Brisgoia an. 1248.

Rudolphus I. Hochberg. Landgravius Brisgoia, qui vixit
 1229. 1248. Ex hoc Rudolpho Inatus Henricus Mark.
 et Dñy in Hochberg. Landgravius Brisgoia, dictus anti-
 quus; hic Henricus II. vixit an. 1267. 1285. con-
 jugem habuit Annam, cujus in familia ex negligen-
 tia saeculi illius hominum, qui posteritati parum cu-
 rarunt, ignoratur. De hoc Henrico Manuscriptum quod-
 dam et ex Alberto de Argentina, ut videtur, desumptum
 refert: Cum Rex intellexisset, cum parè admodum vivere,
 interrogavit illum, quidnam comederet, cui Henricus
 respondit: Suos comedere in prandio unum pulmentum
 cum carnibus, se et uxorem unam caponem, quo
 cibo essent contenti: quodsi quis ex suis plus de-
 sideraret, ei liberum esse, ut alibi, ubicunque ei
 placeret, plus acciperet. Habuit duos filios, quo-
 rum in literis mentio fit, Henricum III. et Ru-
 dolphum II. qui adhuc vixit 1296.

Henricus III. huius nominis Marchio in Hoch-
 berg, Comes provincialis in Brisgoia et Susenberga.
 Dicitur à Rudolpho Imp. an. 1188. Landfurr in
 Soudyru. Dux exercitus in militia Caesaris con-
 tra Ottocarum regem Bohemia, quo in bello in-
 signi stratagemate usus est, mandavit enim mili-
 tibus suis, ut in pugna se clamante: hostes fu-
 gere, omnes quoque identidem exclamarent: fu-
 giunt, fugiunt; id cum factum esset, et ex hostibus
 quicunque alibi à suis fugam iniri crederet, omnes ferè
 fuga salutem consuluerunt, et Caesar insigni vi-
 ctoria positus est: quo anno mortuus sit, n' constat.
 Uxorem habuit Annam comitissam de Jena, ex

qua suscepit sex liberos, Henricum IV. Rudolphum II. seu III. Hermannum II. Kunigundam, Agnetem, et Elisabetham, qua posterioris nata filia Moniales sunt facta in Adelhausen propè Friburgum.

Hermannus II. Ordinis Rhodiensis per Germaniam Prior, a^{no} 1318. obiit, et an. 1321. Id. Apr. sepultus friburgi in aedibus Johannitarum, qui ibi in suburbio conspicitur, fuit nominis huius inter Hochbergenses secundus. Agnes nupsit Walthero à Richenberg seu à Reiffenberg an. 1309.

Henricus IV. et Rudolphus II. ditiones paternas dividerunt, Henricus Hochbergam cum vicinis pagis, Rudolphus Susenbergam et Landgraviatum Brisgoia ac Susenharda obtinuit. ab Henrico Marchione Hachbergenses, et à Rudolpho Marchione et Domini in Susenberg, post dicti Roetelenses, orti fuerunt. Hic Henricus propagator Linea hochbergensis post obitum fratris, qui a^{no} 1313. contigit, tutelam filiorum eius suscepit an. 1314. vixit ad an. 1324. Uxorem duxit Agnetem filiam Ulrici comitis de Hohenberg an. 1310. ex ea nati sunt Henricus V. et Hermannus III.

Hic Hermannus III. Sacerdos, locum tenens Magistri et Conventus Equitum Hierosolymitanorum per Germaniam, mortuus an. 1376. 3. Kal. May, sepultus friburgi.

Henricus V. major natus filius, marchio in Hochberg, Dominus in Kenzingen ex beneficio Baronis ab Usenberg affinis vivit adhuc an. 1355. et 1368. Ex Uxore Anna, filia Burcardi, Dⁿⁱ de Usenberg

suscepit tres filios Ottonem, Hesponem, Johannem,
et filiam Kunigundam, qua nupsit Baroni à Cylois.

Otto militavit Leopoldo Austriaco, occisus cum
eo in proelio Sempachiano an. 1386. 7. Id. Jul. se-
pultus in Monasterio Thennebach. Ex uxore Malthe-
ri opulenti Baronis sorore suscepit filiam Ameli-
nam, qua nupsit Joanni Ritzken Equiti aurato, et
recepit impropolis.

Johannes alter filius Henrici Heztingensis in
calibatu mansit, factus prefectus Austria Ducis
in Eendingen an. 1361. mortuus 1411.

Hespo minimus natus emit Hohingen Baronatus,
mortuus est an. 1409. Majo. Uxor fuit Margaretha
filia Conradi, comitis Palatini in Tübingen, ducta an.
1381. cum dote arcis Herrenberg, ex qua nati

Henricus VI. Sponsus Margaretha filio Martini Mal-
teri ex matre Anna comitissa de Thierstein, qua
nupsit post Casparo à Klängenberg; Henricus enim
obit Sponsus.

Hespo II. mortuus an. 1406. 13. Maj.
Margaretha uxor Friderici comitis à Leiningen,
ducta 1405. ex qua suscepit Frid. Hesponem et Fri-
uricum minorem Leiningenses, et filiam Marga-
retham.

Otto II. vendidit Marchionatum cum Hohinga Bern-
hardo marchioni Badensi agnato suo an. 1415.
fuit prefectus in Eendingen: mortuus sine
uxore et liberis an. 1418. cum eo defecit linea Hoch-
bergica.

Rudolphus III. alij IV. frater Henrici IV. Land-
gravius Brisgoie et Susenkarda vixit an. 1299.
et 1301. moritur post annum 1313. ex quo nati

Henricus VII. Anna nupta 1318. comiti friburgico, sepulta Friburgi ad Dominicanos. Rudolphus IV. alij V. factus Comendator in Hohenheim Ordinis S. Joannis 1325. obiit 1345. Kal. Junij, sepultus Friburgi.

Henricus VII. natus major Rudolphi, marchio de Hochberg, Landgravius in Brisgoia et Suseharda, dominus Raetela, ex donatione inter vivos Lutholdi postremi Domini Raetela, Praepositi Basiliensis, Landgraviatum Brisgoia oppignorat Friderico comiti friburgico in dotem sororis Annae pro 800. marcis argenti an. 1318. de consensu Imperatoris Ludovici IV. /: ergo feudum fuit /: qui Landgraviatus variis modis alienatus et devolutus fuit, et nunc in hanc, nunc in illam familiam transiit /: nego hoc /: saepius etiam ad marchiones Nachburgenses rediit, qui tamen dignitatem hanc non magni aestimasse videntur: quia an. 1395. Rudolphus marchio Nachberg. Conrado comiti friburgensi et ipsius liberis eundem locavit pro uno accipere, id est, nimm Gurbist, Inu nu ull jass, win dno Brinjt Sasubus zu Hurnburg in namuldu jass aufganusst, laubot, zins notnuttun. Inu nignuttfirmud Inu Murg gassun gabun soll. Moritur hic Henricus circa an. 1334. relictis duobus filiis Ottone III. et Rudolpho V. seu VI.

Otto III. Marchio Hochbergensis, Landgravius Susebergensis, Dominus in Raetelen donat omnia Rudolphi filio ejusdem nominis Rudolpho /: VI. seu VII. /: uxor ipsius fuit Elisabetha filia Imeri Comitis de Srapberg, qua moritur circa an. 1350. Otto vero obiit 1384.

Rudolphus V. seu VI. Landgravius Ruseharda, Dñus
 Roetela moritur ante fratrem an. 1356. Uxor fuit
 Catharina comitissa à Thierstein, qua adhuc vixit 1381.
 Sepulta Basilea in sumo templo, ubi Epitaphium ejus
 à S. P. 2. Basileensi in memoriam ipsius positum, etia-
 num hodie videre licet. Ex qua natus Rudolphus VI. al.

VIII.
 Rudolphus VI. seu VIII. marchio de Hochberg, Landgravius
 Rusehard. Dñus in Roetelen, primum cum Ottone patre,
 postea solus Dominus moritur an. 1428. Dominica 1.
 post Purificationem Mariae inter 3. et 4. pomerid. Uxores
 duas habuit, prima fuit Adelheida filia Sigismundi Dñi
 à Liechtenberg ducta an. 1379. mortua 1386. sine liberis.
 Altera fuit Anna filia Eginonis Comitis friburgi, ducta
 an. 1387. ante Bachanalia, qua ipsi 8. Liberos peperit,
 qui sunt Verena nata die Lucia 1392. nupsit Henrico
 de Fürstberg 1419. Rudolphus VII. Cal. oct. qui mortuus
 ante ratum 1420. natus 1397. dictus flos pietatis et
 justitia. Otto IV. factus Epus Constantia an. 1411.
 natus 1388. ob. 1429. Agnes, Catharina et Annaton. † et Margaretha
 neres Basilea moniales ad S. Claram. harum tres peste mor-
 tua 1420. Wilhelmus.

Wilhelmus hic solus haeres paternarum ditionum,
 qui natus an. 1406. die Domixica ante Margaretha,
 obiit 1444. Uxor Elisabetha Wilhelmi comitis Mont-
 fortij, vidua Curadi comitis Nellenburgici, mortua
 an. 1458. ex qua nati Rudolphus VIII. al. IX. Hugo,
 qui coelebs obiit. Ursula, uxor primum Truchsepsij
 1457. post Ulrici comitis Montfortij.

Rudolphus VIII. al. IX. marchio Hochbergensis, Land-
 gravius in Suev. Dñy in Roetelen, et ex Johanne ulti-
 mo comite friburgensi avunculo suo Landgravius Bris-
 goie, ac Dñus in Badenwiler 1458. Imperatore Frid. III.

Philippus alius IV. Romam proficiscens comitatus est an. 1457
 moritur an. 1487. die Joannis / forte Jovis / ante Pascha
 etate paulo supra sexaginta annos. Uxorem habuit
 prestantissimam heroinam Margaretham, gallam comi-
 tissam de Vianda, ex qua genuit Philippum.

Philippus Marchio Hochb. Dñus in Roetelen et Ba-
 denweiler Landgravius in Susenberg, Comes Neoburgen-
 sis in Burgundia, Regis Galli Consiliarius et Guber-
 nator Mafilia moritur an. 1470. 7. Sept. Uxor Maria
 filia Amadei octavi Ducis Sabaudia ducta an. 1480. cupit
 matrimonij contrahendi meminuit Comineus l. 7. in
 edit. 20. Sleidani 1604. p. 557. legitur, Carolum Burgun-
 dum cupivisse hoc matrimonium, sed p. 559. Gallia Regem
 Ducis Sabaudia fratrem dehortatum esse à matrimo-
 nio dicto, verum se illam excusasse per filiam, qua non
 posset sententia dimoveri. Post ejus mortem Marchio
 natus Hochberg. unacum Landgraviatu Susenberga Dñus
 Roetelen et Badenweiler ex pacto gentilitio, et ratificatione
 Casarea duris tamen conditionibus / que in a Christo-
 phoro Marchione, et heredibus ejus nec laudata nec re-
 cepta sunt / ad domum Badensem pervenit;
 In pacto isto fit mentio, quod familia marchica Baden-
 sis et Hochbergica ab una eademque radice trahant ori-
 ginem, et in literis, quibus Otto hochbergicus Hebron-
 filius, ut supra dictum Bernardo Badensi marchiona-
 tum Hochbergicum vendidit, Bernhardus agnatus Otto-
 nis dicitur, ita ut dubium non sit, has duas familia-
 ab uno et communi stirpate, ut ex iis, qua hucusque
 ex ipsis Archivis et authenticis monumentis fide-
 liter collegi, manifesto apparet, profluxisse, et do-
 mum post Philippum hunc in unam eandemque stirpem

rursus quoque coaluisse. Sic volente et disponente re-
verendo moderatore et arbitro Deo, qui regna Principibus
distribuit, prout ipsi lubuerit. Post hæc tempora
Marchiones Badenses Hochbergam quoque assumpserunt
in titulum unacum possessione, atque etiamnum hodie
iure sanguinis et hereditario utuntur.

Johanna filia unica Philippi, facta uxor Ludovici
Aureliani Ducis Longovillani in Gallia, ex regia fa-
milia an. 1504. ex qua hodierni Duces Longovillani
descenderunt. Et hic defecit linea Marchionum Hochberg-
Hörselensium, qua etiam hic relicta ad Badensem regre-
diemur.

XIX. Hermannus V. cogn. parvus / alius pius, alius
bellicosus / inter Badenses hujus nominis IV. titulatus
fuit. Hermannus marchio Veronensis, Dux de Baden
hu dictus de Batha, auxit dominium Forzena, Dur-
laco et Ellinga ex patrimonio uxoris; pater hunc et
Egionem comitem friburgicum, orta est contentio
de argentifodinis, et custodia ferarum regnante Hein-
rico, qui unacum proceribus Imperij iudicat 1234.
Ann. l. i. Jur. p. c. 9. §. 26. mortuus est an. 1242. Kal.
Febr. Conjugem habuit Ermengardam, Henrici Electoris
Palatini et Ducis Brunsvicensis filiam, fundatricem
Canobij in Lichtendal 1245. uti seqq. ritismi hæc de
re circa ea tempora conscripti iudicant:

Annis transactis XLV mille ducentis
Alma palatina fundavit laude supina
Tunc Ermengardis hoc claustrum lucida vallis,
Lucet per mores, virtutes, res et honores.

Vixit adhuc an. 1259. ob. Kal. fuit soror Agnetis, qua

in domum Bavaricam nupta transulit eo, ut
primogenita, Electoratum. Ex ea nati Rudolphus I.
Elisabetta Irnegarda et Hermannus VI.

Hermannus inter Badenses VI.^{ty} qui factus ex uxore
dux inferioris Austria in Moettingen, crudelis et
impij Ducis Austria, Vidua marchionis Moravia, no-
mine Vladislaj, qua tertio nupsit post Hermannus V.
mortem Romano Ruspia Principi, et multum ab Otto-
caro Bohemia rege investata est: Itaq; Hermannus
hic usq; ad mortem Austriam tenuit, et Vienna qu-
bernavit; Universam tamen Austriam ob factis-
sam Copringorum seditionem, ut et Comitum de Har-
dec redigere non potuit: Veneno extinctus creditur,
et sepultus est in Canobio Noviburgico, relicta filia
Agnete / uxore primum Ulrici Comitis Ortenburgico,
Ducis Carinthia, deinde Ulrici Comitis ab Heimburg
in eadem Carinthia: / et filio Friderico, marchione
Badensi, et Duce Austria, qui captus in bello cum
Cognato Copradino, ultimo Suevia Duce et Sicilia
rege, afficitur capitis supplicio à Carolo Andegavensi
gallo injusto occupatore regni siculi, qua cladis mi-
tium finemq; nobilissimis familiis Suevia et austriaca
prima attulit, an. 1269. 28. oct. Quem calamitosum
miserorum juvenum exitum, ac crudelen fragoriam
graphiè describit Gerard de Rop in historia austriaca L. 1. ex
Collenutio et Heinricho Gundelfingero Constantiensi
in Chron. austr. item Paulo Emilio de gestis Franco-
rum L. 7. Aventino L. 7. et aliis. Epitaphium ab
Andegavensi positum, Conradino hoc est: Asturis
unge Leo pullum rapiens aquilinum hic depluma-
vit, a cephalonq; dedit XX.

XX. Rudolphus dictus senior marchio Veronensis, Dominus de Baden, moritur an. 1288. die S. Elisabetha 19. Nov. Uxorem habuit Kunigundam filiam Ottonis, comitis ab Eberstein, heredem ex parte mortuam Kal. 10. Maj. De hoc Rudolpho dici existimo, quae ab Historicis quibusdam narrantur, quod nimirum cum Bobone Burcardo de Heigerloch, et Rudolpho Apsperburgensi, à quibus Eppingen et Oberkirch: quae duo oppida ea tempestate Marchioni Rudolpho subiecta erant: incendebantur, fortiter pugnans, egregiam victoriam reportaverit. Ipsius Epitaphium et sepulchrum Bada, ac in vicino monasterio Lichtendal diligenter quaevisi, ac reperi in capello veteri jam dicti monasterij ante superius altare, sequentem scripturam lapidi incisam referens: an. Dom. 1280. Rudolphus senior Marchio de Baden in die S. Elisabetha. Ex eo nati sunt Hermannus VII. propagator familia, de quo infra num. XXI. Adelheida abbatisa in Lichtendal 1263. ob. 1296. 17. Kal. Sept. Rudolphus major seu senior respectu fratris, qui etiam usus est titulo Marchionis Bad. et Veronens. mortuus, ut apparet ex MS. 1295. 13. febr. die S. Valent. Uxorem habuit Adelheidam, sororem Ottonis, comitis ab Oxenstein, mortuus an. 1322. 2. febr. viduam comitis de Strasberg. Rudolphus minor seu junior, mortuus an. 1322. 2. febr. Uxor ejus fuit Juditha, comitissa de Strasberg. Imengarda, Uxor Eberhardi comitis de Wurtemberg vivit an. 1301. Heppo filius Rudolphi I. tertio genitus, marchio Bad. in Durlach. obiit circa an. 1318. Uxorem habuit Imengardam, filiam Ulrici comitis Wurtembergici, ex qua nati Hermannus Clericus et Rector Ecclesiae in Gröningen et Rudolphus IV. dictus Heppo, marchio Bad. in Durlach, Mahlberg, et Besingheim, moritur anno 1335. in

octava S. Laurentij. Uxor ejus fuit Johanna
comitissa Montisbellicardensis, quae post mortem ma-
riti nupsit secundo Comiti a Catten Mar-
chionem hunc opera Ruysserti palatini Liebenzellam
ab Erckingero, sive p[er] sua quosdam signatim urub[us]
occupatam recuperasse scribunt, Tyrannem de Surre-
aris celsissima precipitate an. 1296. Alij historiam
hanc parenti Hispanis tribuunt, quod tamen fides
chronologia non concedit.

XXI. Hermannus VII. Marchio Veronensis, Dñus
de Baden, regnat Badena, dictus marchio junior,
Ebersteinij Dominus, ex matre cognomento Weckerus,
primogenitus Rudolphi 1290. Uxorem habuit Agne-
tem sororem Conradi et Henrici comitum Vairinger
/ Liffor p. 158. ponit Geustam Anhaltinam: / de
Hermanno hoc narrari puto, quae leguntur in libro
quodam M. F. Collegij sudelfingensis, Verba formalia
haec sunt: An. 1286. Marchio Hermannus de Baden,
et filij ejus, habentes plusquam 6000. armatorum
equitum et peditum cum Burcardo comite palatino
pugnarunt, prope Castrum Altenstaig ante asumptio-
nis, ubi multi capti et interfecti sunt per N. de
Bulo et Dominus castri in vigilia S. Hiliani traditus
Castrum Altensteug. Hermannus hic tres ge-
nuit filios, Rudolphum propagatorem familiae.
Fridericum, Hermannum VIII. qui vixit an. 1296.
obit an. C. 1300.

Fridericus II. omisso titulo marchionis Veronensis
Marchio de Bada, et quia veterem arcem Eberstein
incolebat, Sive Garsu sive Garsu dicitur, suc-
cedit patri primogenitus, moritur an. 1297. 10. Kal.

Julij, celeberrimus miles et Dux magnanimus.
Uxorem habuit Adelheidam comitissam a Beuchlin-
gam, qua vidua, facta est monialis in Lichtendal,
creata abbatissa an. 1306. mortua 1348. 11. Kal. Hac
genuit filium

Hermannum IX. marchionem de Baden, et Dñum
veteris Eberstein, unde dictus Dñs Marggrau von
Eberstein. Militavit Ludovico Bavaro Casari, ob. 1353.
id. April. sine liberis: nam Fridericus et Rudolphus,
quos ex Uxore Mechtilde filia Conradi comitis à
Vaihingen susceperat, ante patrem obierunt.

XXII. Rudolphus V. Canonicus primus Spirensis
1306. sed postea duxit uxorem, et cum fratre Friderico II.
hereditatem paternam divisit an. 1309. factus Dñus
in Forzen, militavit Friderico Austriaco Casari, et
deinde Henrico VII. Imp. ob. 1348. Kal. Jun. habuit
duas uxores, primus Lucardam viduam Alberti
comitis à Löwenstein, qua fundavit Hospitale For-
zensis an. 1322. obiit 1324. Ex hac quoque liberos
suscepit, sed ante justam etatem mortuos. Uxor
altera fuit Maria comitissa ab Oettingen, Land-
gravia Elfatia, soror Ludovici et Friderici Comitum,
vixit longe post maritum. Ex hac nati Fridericus III.
propagator familiae. Rudolphus VI. cognom. Wecker,
qui militavit Carolo IV. Casari: obiit 1361. 5. Cal. Sept.
Uxorem habuit Adelheidam, filiam Ulrici comitis ab
Helfenstein, ex matre Walburga comitissa Bilingensi,
qua vivit post maritum 1362. sine liberis.

XXIII. Fridericus III. Rudolphi V. ⁴ⁱ primogenitus,
 marchio de Baden, studiosus pacis. Obiit 1353. 4. Sept.
 Uxor secunda Ursula filia Ulrici Ducis Teccensis,
 Uxor prima fuit Comitissa à Pfirt, qua obiit 1348.
 Uxor secunda Ursula filia Ulrici Ducis Teccensis ex
 matre Nellenburgica, ducta an. 1348. Ex hac nullos,
 ex priore binos Liberos suscepit, Rudolphum VII. patris
 successorem, Margaretham, uxorem Schafredi Comitis
 in Rixingen, qui filius erat Crismani Leiningensis.

XXIV. Rudolphus VII. marchio de Baden, à proveri-
 tate corporis dictus Rudolphus magnus, succedit
 patri an. 1353. et patruo 1361. factus solus omnium
 Badensium ditionum Princeps, educatus in aula Ca-
 roli IV. Caesaris, cui acceptissimus fuit: nam ipsi in
 plurimis bellis tam in imperio, quam in Bohemia,
 Italia et Gallia gestis egregia praestitit officia, miles
 prestantissimus et princeps celeberrimus, monasterium
 in Lichtendal magnis reditibus auxit. Bella gessit
 cum Würtembergico et Argentinensibus, eaq; ad feli-
 cem finem perduxit. Imperator ipsi Comitatum
 Lowensteinensem donavit, sed an acceptaverit, seu
 quomodo ab illo rursus ad alios devenerit, mihi
 non constat. Alia multa privilegia à dicto Casare
 obtinuit, qua incuria posterorum ferme oblitterata
 sunt. ob. an. 1372. 8. Kal. Apr. sepultus in Lichten-
 dal in capella veteri, ubi sepulchrum illius et
 effigies adhuc videtur. Uxor ipsi fuit Mechtilda
 Joannis Caci comitis Sponheimensis filia, qua
 post maritum adhuc vixit an. 1400. mater Bern-
 hardi

hardi I. et Rudolphi VIII. Marchio in Oberland.
 obiit sine uxore an. 1391. et Mechlilda, qua nupsit
 Henrico Hennenbergico 1384.

XXV. Bernhardus I. divisa cum fratre Rudol-
 pho VIII. provincia, se scripsit Marchionem Badensem
 in Forzen et Durlach 1388. sed mortuo fratre sine
 uxore solus heres 1391. magnus miles et laudatif-
 simus heros, ab Imperatore Sigismundo in summo
 honore habitus, quia ipsi in omnibus bellis hun-
 garicis et bohemis strenuam operam victrici
 sua dextera navavit. Hinc ab ipso Landgraviatum
 et urbes imperiales Brisgoia regendas et fruendas
 accepit; fuit ipsius bellidux generalis, et in pro-
 pria causa gessit quadam bella cum Argentina et
 aliis civitatibus: idem cum Ep'o Argentinensi, cum
 Palatino Duce Bavaria, Ep'o Spirensi, Dominis Ge-
 rodesiis, et pluribus aliis, plures quoque peregrina-
 tiones, inter quas hierosolymitana non minima fuit,
 feliciter perfecit. Marchionatum hochbergicum, Dy-
 nastiam Usenbergicam et Altensteigam emit, atque
 ita principatum paternum non parum auxit.
 obiit 1401. Non. Maij, sepultus in Herrenalba, ubi
 sepulchrum eius adhuc hodie extat. Uxor fuit Anna,
 ubi sepulchrum Beatrice comitissa Helfensteinia,
 mater scilicet 9. liberorum. N. Anna, que nata
 an. C. 1394. uxor facta est Ludovici Dni à Lichten-
 berg, ducta an. 1409. die sabbathi ante Domin: votem
 iucunditatis, dos fuit 8000 floren. donatio p. n. 16000 fle-
 z. Brigitha, que mansit caelebs, vixit an. 1441. re-
 nunciat omnibus bonis tam paternis quam maternis in

gratiam Jacobi fratris. 3. Ursula, qua primum
 uxor comitis à Jüngenhein, ducta an. 1423. nu-
 bit secundo Ulrico Duci Teccensi caes. 1426. ob. 1400.
 4. Mechtilda, qua moritur virgo 1402. 18. Apr.
 5. Agnetis, qua nupsit Gerharo Duci Slesvicensi
 1432. viduata 1432. pacta dotabilia facta sunt sic
 Luna post Ascens. dos 8000. flor. vixit adhuc 1453.
 quo frater Jacobus testamentum conscripsit, et ejus
 mentionem fecit. 6. Beatrix, qua uxor Emigij
 comitis à Reiningen, ducta an. 1415. in pactis do-
 talibus ipsi dati sunt 8000. floreni. 7. Marga-
 retha; uxor Adolphi comitis à Nassau ducta an.
 1412. adhuc vixit an. 1434. et 1428. quo anno ipsij
 filij Joannis mentio fit in litteris. 8. Bernhardi
 II. Studijsi Brononiensis et Canonici Basileensis,
 qui sponsus cum Elisabetha Eberhardi comitis Wür-
 tenbergici filia ex matre Elisabetha Burggravia
 Norimbergensi, opera Sigismundi Cæsaris, sed mor-
 tuus est ante nuptias, et ante patrem. Elisabetha
 verò ipsius sponsa nupsit postea Joanni comiti à
 Werdenberg. 9. Jacobi, qui familiam
 propagavit, patriq; successit.

XXVI. Jacobus Marchio Badensis et Hoch-
 bergensis ex patre mortuo Johanne postremo co-
 mite Sponheimensi, ex Avia jure comes Sponheimensis
 magne auctoritatis in imperio Princeps, qui, licet
 in Litterarum studiis non esset admodum versatus,
 Litteratos tamen unacum ipsis studiis summo opere
 dilexit, ac liberos in iis diligenter instrui curavit;
 Ecclesiam quoq; Badensem fundans, plurima

Seint des Königs Karls in Brandenburg
an ison Deswegen In Marggraf Jacob zu Brandenburg,
de dato Sonntag nach Pfingsten 1444.

Musson sunindlichen Dinst, und ward wie gütlich sturme
zinsten, Goltzschone Dinst, Liebas Dinst und Deswegen,
wie Chrasen nuf zu wissen, das Musson Liebas Gnos und
gungst, was, und in der Linde wellenigund und gungst
sinn, Non Inu Guaden Dinst, Substanz Chrasen wie
allzeit den nuf und Musson Liebau Naster und Ma
gungst, was. Liebas Deswegen und Dinst, was Dinst,
des in der Gnos, Inu Chrasen, mit alligen grossen
hainden Wittelschachen und Erldigen Holts den Gnos
nuf frunde zinsten will. Und allerbald wie Inu Gnos
sinn gungst, haben wie Dinst altes zu Musson
Gnos und König gungst, und in so gungst
und allerbald gungst, so wie haben Dinst moget,
das es plüze und gungst und gungst Dinst, so Musson
Gnos Inu Chrasen inu und in der Musson Ma
in Inu allzeit zu Inu Dinst Non Erldigen
gungst, was, und in so inu inu
nuf Dinst Dinst und in der gungst
und das es in der Gnos Inu Chrasen
Dinst in der Dinst, das es in der Inu Dinst
Non Erldigen Dinst, Inu Chrasen,
was Inu inu und nuf was Inu Dinst
Dinst Gnos, und ward nuf zu Dinst
Inu Dinst, Chrasen Dinst Dinst
was Dinst zu Dinst gungst. Dinst gungst
und Inu Dinst in der Gnos Inu Dinst, inu
Inu Chrasen gungst und Dinst gungst, mit gungst
Dinst, Inu also in der Gnos, und ward nuf inu
in der Dinst in der Gnos gungst, Dinst
in der Dinst, Dinst was Dinst zu Dinst
so Inu Inu Dinst inu gungst Dinst,
das es Dinst Gnos Dinst. Dinst Liebas
Dinst und Deswegen Dinst was nuf Dinst,

nunf Sarrwanf zu wiffen, wann Gott weiß, daß
wies nimmu Vefriden alt iung, wu jafan wolltu,
alt ifo palbo, und Sarrwanf Sud gut und gneten
nimm, daß ifo, w bald ifo gutorfe tonent, daß in in
das woff nimmab Lande ziafant, zu dem Horgnuden
den Sarrwanf dem Dalgien ziafant, und ifo woffab
Hutten fieslangan und Sarrwanf unafun, daß no nimm
nimm noch den nimmab Haimen Hufwillen od fiedem
zuafingun Lofen und in das Zittlich Anstündem
Hattand, so fofun wies gantzlich, daß no das gnou
Himm soll, alt no und das auf selbo wignutlich
und mindlich zuzogert fah. Gochyabocun
Sarrwanf Lixus Sarrwanf und Vefriden, Sarrwanf Sarrwanf
Gott Sarrwanf nimm lamm Zeit garrunt. Sarrwanf
zu Sarrwanf in Sarrwanf.

monasteria ditissime dotavit. Bella gessit cum
 Palatino et aliis, de quibus loquuntur historici.
 obiit 1452. 3. Id. Octobr. Uxor fuit Catharina Ducis
 Lotharingia Caroli, et Margaretha Ducis Bavariae
 filia, ducta cum esset annorum 17. an. 1418. futura
 Lotharingia haeres, si Isabella major natu soror ante
 eam obisset: Aliquot tamen arces in Lotharingia
 per matrimonium hoc nactus est, quae postea iterum
 a familia Badenfi ad Lotharingos exigua pecunia
 summa soluta pervenerunt: Mortua est Catharina
 haec an. 1439. 3. Mart. Sepulta in Ecclesia Badenfi,
 mater sex liberorum, scil. Caroli, Marci, Marga-
 retha, Georgij, Bernhardi III. Joannis. Ex quibus
 primogenitus Carolus patri successit, de quo infra
 sub N. XXVII.

Marcus, Canonicus Argentincnsis factus an. 1468.
 deinde Praepositus confluentinus, sed an. 1469. po-
 stulatus ad Episcopatum Leodiensem: moritur 14. Jul.
 Sept. an. 1478. sepultus Argentinae in summa Cathedra-
 li Ecclesia, ubi legitur hoc Epitaphium: An. D. 1478.
 3. die Sept. obiit Illustris Princeps Dominus Mar-
 chicus marchio Badenfi, Canonicus Portarius
 Ecclesiae Argent. Orate pro eo. Marchio qui fueram
 de Baden, adis et hujus custos vermiculis sum
 datus esca levis, qui legis haec, discas, Carcarum
 flamina nullis
 Tonsuram accepit ab Ep'o Spirensi Vicario Petro 1445.

Margaretha Jacobi unica filia, uxor Alberti marchionis Brandenburgici Electoris, ducta 1445. pacta dotalia facta 1444. feria IV. post Dom. Jubilate. testantur, quod ipsi dotis loco data sint 12500 fl. donatio p. n. vero fuerit 25. mille floren. morgentica 10. millia floren. Nuptia peracta O-nolzbaci, obiit ibidem an. 1457. Mater Johannis Brandenburgici, qui Electoralem Lineam propagavit.

Georgius ex Testamento patris marchio Badenensis in Mühlberg, Durlac, Ettlingen, Herrenalb. etc. Sponte cepit fratribus Carolo et Bernhardo an. 1454. pro annuis mille florenis, factus Clericus eligitur in Epum Metensem, in qua dignitate mortuus est.

Bernhardus III. Marchio Bad. in Pforzen, Eberstein, et Besigheim, Curialis Friderici Imp. fuit, eiq; desponsata Magdalena filia Caroli VIII. Regis Galliarum; verum cum hac promissio optatum effectum non haberet, cedit fratri Carolo omnes suas ditiones an. 1454. et factus est Eremita in seculis omnibus, obiit quoq; ignotus 1459. sepultus montis calerij in Ecclesia collegiata S. Mariae, in dioecesi Tauriensi, postmodum à famulo proditus, et propter miracula à Sixto Papa IV. inter Sanctos relatus, quo nomine adhuc hodie, praesertim ad S. Theodatum in Lotharingia colitur; antequam in numerum Sanctorum referretur, Guilielmus

Catyrus Archidiaconus Taurinensis mandato
dicti Papa in ipsius miracula inquisisse et 38.
reperita fuisse, testatur Fridericus de Salicetis Epus
Carpentoratesis, qui personas sub juramento exa-
minatas, nomina testatur, Bernardum resuscitasse
mortuos, claudos ambulare fecisse, contortos dire-
xisse, caecis visum Surdis auditum restituisse.
Librum miraculorum in Archivis Marchionu' Ba-
densium vidi, legi, et descripsi.

Johannes Archiepus Trevirensis, Canonicus Ar-
gent. an. 1447. natus an. 1420. 4. febr. exiit archi-
episcopatum an. 56. primum propter aetatis lubrici-
tudinem negligentius se gessisse scribitur, sed virili
aetate consecuta laudabiliter rebus profuit, ac ob ve-
nerandam canitiam et rerum multiplicem experien-
tiam in maxima fuit apud Imperij Principes estima-
tione, obiit 1505. 9. febr. quo ante 70. aenos natus erat.
in Castro Ehrenbreitenstein, sepultus Treviri. Inter
MS. mea reperio testimonium, quod ipsi, dum Ca-
nonicus Argentinenfis fieret, a Stephano palatino
de ipsius Avio proavisq; paterna et materna linea
datum est, quod hic adscribere libet et sequentis
est tenoris:

In Nomine Christi amen.

Stephanus Dei gratia Comes palatinus Rheni,
et Bavaria Dux: Venerabilibus in Christo Patribus
et Dominis, nobilibusq; Praeposito, Decano, et

Thesaurario, totiq; Capitulo Ecclesie majoris Ar-
 gentinensis, ceteriq; Spectatoribus et auditori-
 bus universis, quidquid poterit convenire honoris,
 Salutem. Noveritis et noverint, quos nosse fuerit
 opportunum: Quia à nostris Senioribus, parenti-
 bus, proximis, benevolis et amicis sapius audivi-
 mus certitudinaliter intelleximus, et in veritate
 pura non aliter nobis constat, quam quod illustris
 Princeps Dom. Johannes marchio Bad. ab omni
 progenitorum suorum origine inclytus comes,
 et precipue parentum suorum princeps et marchio
 legitime ex utroq; parente genitus est, secundum
 quod in subsequens clarius apparebit: Nam
 imprimis Marchio Badenensis est ex patre suo, qui
 adhuc in vita, quem diu felicem habeat, existit
 dominus Jacob illustris Princeps et marchio in
 Baden, Comes in Sponheim, cujusq; Dni Jacobi
 pater erat illustris princeps marchio Bernhardus
 fel. reced. avus primus dicti Dni Johannis, et
 ejusdem Dni Bernhardi pater fuit Dny Rudolphus
 marchio Bad. materq; ejus generosa comitissa
 de Sponheim nomine Mechtildis, conthoralis et
 legitimi conjugis, proavus et proavia paterni
 ipsius D. Johannis antedicti, prefati autem Dni
 Jacobi marchionis hodie viventis mater fuit
 preclara domina Anna Comitissa de Oettingen,
 supradicti Dni Johannis avia paterna, cujus

Dña Anna pater erat Ludovicus magnificus Comes de Oettingen, proavus paternus dicti D. Johannis, et ejusdem Dña Anna mater fuit Domina Beatrix Comitissa de Helfenstein conthoralis et legitima uxor jam dicti Ludovici, proavia paterna ipsius D. Johannis, mater autem ante nominati Joannis Marchionis fuit excelsa Dom. Catharina Ducissa de Lotharingia, prænominati Dñi Jacobi principis illustri et conthoralis et uxor legitima, cujusq; Catharina Ducissa pater erat Dñy Carolus dux Lotharingie, avus maternus saepe nominati Dñi Johannis. Et ejusdem Dña Catharina mater fuit incluta Domina Margaretha uxor et conthoralis dicti Ducis Caroli, avia materna ipsius D. Johannis: cujus Dña Margaretha pater, et saepe dicti D. Johannis proavus maternus erat illustrissimus Dñy Ruperthus Romanorum Rex, et proavia materna supra nominati D. Joannis; pater autem praedicti D. Ducis Caroli fuit inclutus Dñus Johannes Lotharingia Dux, proavus saepe dicti Dñi Johannis, cujus uxor et conthoralis ante nata Dña Sophia Comitissa de Württemberg, Eberhardi III. filia, proavia materna praedicti D. Johannis. Praefatus autem D. Jacobus princeps illustris jam vivens pater, et Dña Catharina Lotharingica, mater ipsius Dñi Johannis, conjuges legitimi extiterunt, et pro talibus semper habiti sunt, et hodie ab omnibus habentur, tenentur et nominantur pro conjugibus legitimis et ut tales dicta matre vivente: ab

Et ejusdem Dña Margaretha mater fuit Dña Eli-
sabetha Burgravina Nuren-
bergensis, Regina et con-
thoralis praefati Dñi Ruper-
ti Regis.

omnibus verò scitur, una domo, mensa et lecto
 cohabitasse, et quod aliud, quam ut prefatum, nun-
 quam audivimus, nec à quoquam percepimus, quo-
 niam etiam à senioribus nostris aliud nunquam
 didicimus, nec constat nobis aliter. Hæc omnia,
 ut præmittuntur, nos audivisse, et ita sincere di-
 cimus, et in verbo veritatis asserimus et affirma-
 mus: Et in evidens robur omnium prædictorum
 scriptorum certum testimonium, nostrum sigillum
 præsentibus est appensum. Datum Meisenheim Do-
 minica, qua in Ecclesia Dei canitur Esto mihi, anno
 à nati Domini nostri Jesu Christi, mill. quadrin-
 gentesimo quadragesimo septimo.

XXVII. Carolus vigore testamenti paterni, divisa
 cum duobus fratribus provincia, Marchio Badensis,
 et Hochberg. ac Comes Sponheim. an. 1450. seu eode-
 mlibus fratribus solus totius marchionatus fit domi-
 nus, animosus sed infelix; nam capitur an. 1462.
 à Friderico palatino juxta Sackenheim, duobus miliari-
 bus ab Heidelberga, magna cum jactura et damno
 omnium suorum posterorum, cum tamen mandato
 Cæsaris Friderici III. militasset; magnanimè Brit-
 ceptus, etiam adversa fortuna stetit invictus. De
 victoria sua ita scripsit Palatinus:

Als man den unglücklichen Carl, den Grafen von
 Linde und die Grafen von Sponheim, Georg von
 Sponheim, Linde und Matthei; die jagt auf seine
 datum den fünften Marggawit Carl von Sponheim

sein Brüdern des Bischofs zu Metz, und Graf
 Ulrich von Pfalzgraben mit einem Schwaben
 fünfzig Tausend bey 800. Thaler in der Stadt Gaidel-
 berg, und allermächst bey Gaidelberg
 angestofen zu kommen: so haben wir bey dem
 fünfzig Tausend zu gutem Maß bey einander ge-
 fahret, und unser Brüdern des Bischofs zu Metz ist
 familiär mit 300. Thaler zu Metz angestofen,
 und unser einen Thaler gab, und wollten wir
 in die mitte nehmen, sind wir mit dem Reich
 zusammen gestanden, und unser Thaler und unser
 das allermächstigen Thaler haben wir die gewarnt
 den, und mit unser Grafen von Pfalzgraben
 einen Grafen von Pfalzgraben, und einen von
 Lüneburg, und unser die Ritter und Pünkt
 gefangen, und ist ein Graf von Lüneburg,
 ein Graf von Pfalzgraben, und unser alle
 den die Ritterhaft auf die Pfalzgraben geliebten
 auf die fünf Thaler; so ist unser ein
 Thaler einander, ein die Ritter Grafen Mi-
 gonest den Thaler hat dort bleiben. Ein Thaler
 sollen die L. nicht anstellen in dem
 Pfalzgraben, das ist die zu unser den Pfalzgraben
 ganz ansetzen, und unser ein in einen
 Pfalzgraben die fünf Thaler wir wissen. Datum
 Gaidelberg auf Mittwoch Petri und Pauli
 Apostolorum an. 1467.

Herzog Swinow Pfalzgraf, Pfalzgraf.

Haec sunt verba formalia literarum, et referunt
 historici, captivos familiariter habitos fuisse, sed

contrarium apparet ex eo, quod Ulricus Wür-
tenbergicus de se questus est: Er pñigo gästort
iñs gästort loordnu. Alia non sunt hujus loci,
sed ad pleniorē historicam tractationem referantur.
Carolus hic Ecclesiam Sporzensem fundavit, et pro
24. personis egregiè dotavit; obiit peste 1475. in die
S. Mathei. conjugem habuit Catharinam Ernesti
Archiducis Austria filiam, sororem Imperatoris Fri-
derici III. qua ducta est an. 1446. vidua habitavit
Badena in veteri arce, obiit 1495. 11. sept. sepulta
in templo badensi cum hoc epitaphio:

perfuncta Badensis
Austria quam genuit, hic Catharina jacet.
Interiit pridie Septembris circiter idus,
post fratrem, Caesar Te Friderice! suum.

Nota. Ad marginem manu Schneideri adscripta sunt
ea, quae sequuntur, de quibus ego Wecklerus nescio,
an ea quoque authentico Jungleri Exemplari continean-
tur: Ego dulcedine pristina simplicitatis et candoris
captus hic infero, quae haec sunt: Haec Catharina
fuit pia in Deum, amans liberorum, et rei domesticae
studiosa in suo vidualitio; imò instar Penelopes
colum ducere, acu pingere ac manuum suarum o-
pera rem domesticam augere non dedignata fuit,
quod patet ex literis ad filium Christophorum Mar-
chionem Badensem ex praedicta arce Badena die Ven-
post festum Corporis Christi in haec verba scriptis:

Dies ist imps tründlich Engasou au Dief,
die wollst iud nri Ein Stück in innu Dief
Kainstau, die phibau, wad die Postat, wollau
win die auf Diefstau, albbald die suokoust. Do

wollen wir unsinnig zu sein nicht sein,
 und unserm Lande Albrecht unsern
 waisen lassen. Also dinsten die haimat waisen
 lassen, du seist nun nicht gewis, du soll die
 waisen und unserm Lande, dinsten so dinsten
 ein stück. Sollst du unserm Lande waisen
 waisen lassen mit die waisen wollen, unsern
 wir englischen nicht sein nicht waisen lassen,
 und waisen in die waisen, das nicht jagliche
 waisen waisen, und unserm Lande waisen
 waisen waisen auf Berard König waisen, waisen
 waisen waisen, das die die waisen waisen
 waisen. Wollen sie nicht waisen, so wollen
 wir englischen nicht waisen waisen in die waisen.
 waisen waisen, und soll nicht waisen, das die
 die waisen, wir wollen dinsten waisen in die waisen,
 alle nicht waisen waisen. Also waisen, wir wollen
 waisen mit waisen waisen, das die waisen waisen
 waisen, und soll nicht waisen, da die nicht
 nicht waisen.

Suscepit ex ea Carolus marchio C. liberus, Cathari-
 nam, Zimburgam, Margaretham, Christorum, Al-
 bertum, et Fridericum.

Catharina nata 15. Jan. 1449. ducta in uxorem
 à Georgio comite de Werdenberg an. 1464.

Zimburga nata an. 1450. 15. Maj, hora 9. ante me-
 ridiem; in matrimonium data et ducta ab Engelbrechto
 comite à Nassau, Vianda, Diez et Breidais an. 1468.

Margaretha nata 1452. 20. Maj, inter 5. et 6.ta ante
 meridiem, facta Abbatissa in Lichtendal an. 1477. obiit
 1496. 19. Kal. febr. sepulta in eodem monasterio,

14.

in medio templi sub lapide, cui hoc epitaphium
est inscriptum: An. Dom. 1496. iit An. XII. Inq
Invenit ista die Helwidige Hertzgubersin fustine
fran Margaretha, Alty Vin sub Bottfensin Lichten
Darl, gubersina Margarethin von Baden, Anstetig,
Invenit Paul Bott quars.

Fridericus, marchio Badensis, natus 9. Jul. an. 1458.
factus Clericus, an. 1474. et postea Epus Ultrajectiny
an. 1496. cepit fratribus suis ditiosis hereditaria
portionem. Obiit 24. Sept. 1517. etatis sua aros 59.
mensis 2. dies 16. sepultus Bada, ubi ipsi tale Epi-
taphium est positum: Fridericus Epus Trajecti ex Mar-
chioniby Bad. hic jacet, vixit an. 59. mens. 2. dies 16.
obiit 24. Sept. an. Dom. 1518. mortem cum vita mu-
tare plerosque vidi, secutus eosdem, Ecce. jaceo.

Albertus, natus 1456. in die Conversionis S. Pauli,
hora X ante meridiem. Ex divisione cum fratre Chri-
stophoro facta habuit Marchionatum Hachbergicum,
sed relinquens omnia fratri, contentus fuit 1000 flor.
annuis, et secutus est Aulam Sigismundi Archiducis
Austria, cujus Capitaneus factus est in comitatu Ho-
henbergensi agri Wirtembergici an. 1488. interest
militie Maximiliani I. et filij Philippi Regis Hispa-
nia pro liberando etiam Maximiliano apud Brugen-
ses captivo, cum fratre Christophoro 4000. pedum
propriis sumptibus collegit, et contra Gandavenses
et Brugenses fortiter pugnavit. Cum vero in oppu-
gnatione oppiduli Damm pontes ligneos portatiles
inijcere aquis, et alij ex adversa ripa alligare
vellent, rupti sunt nervi, et inde ortus rumor

excitavit cives ad defensionem: ibi globis infini-
tis à civibus explosis, ea parte corporis, quacum hu-
meris collum jungitur, telo trajectus, et inde Ant-
werpiam ductus in via exspiravit. X. Cal. Aug. 1458.
Corpus ipsius in Gravina, inferioris Germaniae oppidi
tempore aliquandiu sepositum, post translatum est Ba-
denam, et ibidem terra mandatum cum tali Epitaphio:
An. Dom. 1458. X. Cal. Aug. Illustris princeps Dom. Al-
bertus, Marchio Bad. in Expeditione contra Brug-
enses liberandi Rom. regis gratia in oppugnatione
oppidi Damm jactu lethiferi Teli mortem obiit -
Sponsa ipsius moriente ante nuptias Sponsi, Johanna
filia Johannis comitis de Nassau Saarbrücken, nupsit
postea Johanni Comiti Palatino in Sumeru.

XXVIII. Christophorus, natus 12. Nov. 1453.
solus haeres patris Caroli in omnibus provinciis, Marchio
Badensis et Hochberg. Comes Sponheim. auget dominium
Lahrense et Malbergense ditionibus Vicarius et pro-
briniceps Caesaris in Ducatu Luzelburgico, primus de-
serta arce veteri transfert sedem in urbem Badenam,
cedens matri Vidua 1479. in die Conversionis S. Pauli.
Equis aurei velleris, miles celeberrimus et potentissimus
princeps. Virtutes ipsius et merita in domum Austria-
cam, ex sequenti diplomate Maximiliani I. cognosci
possunt:

Maximil. von B. B. Horn: König. J.

Der Fürst, daß ich in natungung des großen
Lob und guten Dienstes, so ich in der weltlichen

Mattar und Mattsattar, ein general Gubernator
in unserm Herzogthum Lützelburg, und Graf-
schaft Chini, Erbtogt Marquardt zu Baden
und Graf zu Dorsheim, hat viele lange Zeit
hinc in mannichfaltigen unsern Rängen und
ämtern so in Frankfurt, Rumburg, Lüttich
als anderswo in seinen Rössen und Gräfflichen
Ämtern, mit großer uns phorans weise
und Arbeit gahen, Impalben zu erkennen,
und ihm davon allwissens von zu aufstehen
haben wie davon uns andern Ansehen haben
Hut davon entzogen, Impalben Ansehen
Mattar von Baden mit guter Ertige
Ansehens Entzuehung unsern Rath gaben,
aufgabungen, und iden gaben, und wegen
auf unvolindurücklich, neiglichen und in
unser von Blut, unser haben und Aufstehen
in Dorsheim, Land, und Herzogthum Zornheim,
Solzen, Dorsheim Burg, und Herzogthum, mit
seiner dem Land und Herzogthum Walsingen.
Baden in unsern Dorsheim Metz d. 15. Nov. im
Jahr des Quinden 1492.

Fuit itaq; Princeps hic tam pacis, quam belli artibus
praestantissimus, qui in Toga saepe praecleara vir-
tutum suarum Trophaea reliquit; nam etiamnum
hodie pluribus salutaribus Statutis et Legibus
utitur Marchionatus, quas ipse, dum viveret, ut
quaeque stabiles et perfectum est subditus tulit.

postremo tamen ꝑ: ut nihil in rebus humanis us-
 quequaqꝫ stabile et perfectum est: ꝑ: propter corporis
 et animi infirmitatem quandam à propriis filiis
 Ernesto et Philippo, consensu casareo accedente, in
 custodiam honestam, et dignitati ipsius illustri con-
 venientem receptus est, quae de re hoc in loco dici
 plura non possunt, moritur an. 1527. 19. Apr. an.
 aet. 73. mens. 6. dies 24. nat. 1453. die martis post
 Martini, 13. Nov. hora 11. noctis Bada in arte veteri.

Uxorem duxit aetate sua . . . Ottiliam, filiam unicam
 Philippi senioris, sororem Philippi junioris, Comitis
 an. 1468. quae ob. 1517. in die Assumptionis Mariae et se-
 pulta Bada cum sequenti Epitaphio: An. Dom. 1517. die
 Assumptionis S. Mariae obiit illustris Dña Ottilia illustris
 Principis Dni Christophori conjux legitima, vetusta
 Comitum de Hattenellenbogen familia progenita, cujus
 anima vivat in pace aeterna. Liberi ex hoc matri-
 monio nati numerantur quindecim. 1. Maria. 2. Ja-
 cobus. 3. Bernhardus. 4. Carolus, 5. Christophorus,
 6. Philippus, 7. Ottilia, 8. Ernestus, 9. Rudolphus,
 10. Wolfgangus, 11. Sybilla. 12. Rosina, 13. Johan-
 nes, 14. Beatrix, 15. Georgius.

Maria, primò Monialis, post Abbatisa, nata
 an. 1470. ob. 1510. 6. Id. Jun. aetate 40.

Jacobus 11. natus 1471. 6. id. Jun. Epus Trevirens.
 factus an. 1505. litteratissimus et prudentissimus
 Princeps, quem etiam Itali ipsi sunt admirati,
 quippe cui similem, ut Nauclerus loquitur, ea
 non tulit aetas. fuit enim praeter cognitionem solida

Scientiarum, antiquitatis peritissimus, qui multis
 expensis et publicas et privatas, etiam subterraneas
 antiquitates persequutus, eas duobus libris, quos
 tamen videre mihi hactenus non licuit, conscripsit;
 In Comitibus Trevirensibus respondit Legatis Pontifi-
 cis latine, Germanicis germanice, Gallicis gallicè,
 Venetis italicè. Fuit post Sororem Mariam primo-
 genitus patris sui filius, et ab eo acceptis literis
 comendatitio Maximiliani I. Imp. Rom. ad Inno-
 centium VIII. Pontificem missus est an. 1489. ad quem
 5. Cal. Nov. admissus ipsi cum osculo pedum literas
 Cesareas, ac patris Dni Christophori tradidit, ac simul
 egregiam Oratiunculam cum admiratione adstantium
 presertim Laurentij Cardinalis Reverentari tituli
 S. Susanna coram ipso habuit, quæ non solum ipsum
 Pontificem, sed universum Cœtum Cardinalium in
 sui admirationem et amorem excitavit; In comi-
 tatu ac profectioe hac romana profectum morum
 habuit Joannem de Beerwangen, et præterea ipsi
 à Dno patre adjuncti erant Magister Adam Frey,
 Cantor Ecclesie Badensis, Müller de Rastetten. J. U. D.
 et Decanus Badensis, qui hanc ipsam peregrina-
 tionem, et quam humaniter Roma excepisset Ja-
 cobus, quidq; ibidem gesserit, per diarium quoddam
 descripsit; Cum qui plura de hac re desiderat, le-
 gere non dedignetur, reperietq; plura lectu non
 indigna, presertim in literis Pontificis et Cardi-
 naliū, quas ad Maximil. I. Imp. et Christophorū

Marchionem de hoc ipso Jacobo scripserunt. mortuus
est an. 1511. 25. Apr. Colonia, sepultus Confluentis
in templo S. Floriani. Cui successor Richardus Archi-
episcopus eidem Trevirensis, et Elector Imperij monumen-
tum poni curavit, quod ita sonat:

Virginis a partu cum lustra trecenta duobus
Addita fluxissent, agetet sub sidere Tauri,
Et jam Phœbus equos cœli regione fugaces
Subduxere virum properantia fata Jacobum
Illustrem Badensis humi, quem clara regentum
Stemate nobilium decorant nec non Trevirensis
sæcra Diœcesis totum vulgata per orbem,
Cujus et octavos prelatus in annos
Sceptra manu tenuit, vir pacis amator et æqui
Hinc abiens quinto Majas subit atra Calendas,
Conregnaturus superis sine fine Tonanti.

Richardus, Archiepiscopus integritatis et virtutum
defuncti memor, monumentum hoc posteritati posuit.

Bernhardus, successit patri, et familiam pro-
pagavit; de eo infra plura sequentur.

Carolus natus an. 1476. 21. Maji, hora 4. pomerid.
Canonicus et custos Argent. ob: 1510. 6. Octobr.

Christophorus natus an. 1477. in vespera S. Maria
Magdalena, hora 6. antemerid. factus Canonicus Argent.
Obiit Durlaci an. 1508. 29. Mart.

Philippus, marchio Badensis, ex divisione factus Do-
minus Marchionatus Badensis, magna prudentia, et
auctoritatis Princeps; Cæsario per Germaniam Legatus,
et eo in Italiam proficiscente Vicarius Imperij, qui res

multas nomine Imp. Caroli V. feliciter perfecit.
Miles quoque fuit praclarissimus, qui in Italia sub
Ludovico Gallie Rege contra Duem Mediolanensem
fortissimè pugnavit. Sic etiam in Gracia contra Tur-
cam in navali praelio praestantissimi Ducis officio
egregiè functus animosum et fortem Heroem se prossi-
tit, quamvis Turca victoriam reportaverit. ob. 1533.
sepultus Bada cum Itali Epitaphio: FID. DEF. S.

Illustri Principi Philippo marchioni Badensi, habitu
corporis, et dignitate forma singulari, equestre mi-
litiarum primum sub Carolo VIII. Rege Francia ad Medio-
lanum expugnatum cuncti, mari dein ad Mityle-
nem oppugnatum profecto, Hispaniis Gallisque
perlustratis, Imperij augusti sub Carolo V. per Germa-
niam Vicario, terra marisque magnarum rerum usu
experto, domi prudentia et moderatione ad cives
bene de patria meritis Frater Ernestus fratri germano
posuit. Vixit annos 54. menses 10. dies 7. ob. an. Chr.
1533. 17. Sept. Uxor ipsius fuit Elisabetha, Philippi
Palatini Electoris filia, ducta an. 1503. 3. Jan. vidua
Wilhelmi Landgravij Hassiae, qua moritur an. 1522.
24. Jun. ex qua nati Jacobina, nata 1507. 25. Jun.
hora ij. antemerid. facta uxor Wilhelmi Ducis Bavariae
et mater Alberti, ducta an. 1522. ob. 1580. 15. Nov.
Philippus natus 1508. ob. 1509. 16. febr. Philippus Ja-
cobus post baptismum statim mortuus est an. 1511.
Maria Eva, nata 1513. 10. Jun. post baptismum mortua.
Johannes Adamus 1516 natus, statim mortuus.
Maximilianus Caesar ob. statim 1519.

Otilia nata 1480. 6. Jun. hora 8. antemerid. Monialis
Forzheimij.

Ernestus, de quo mox infra.

Adolphus nat. an. 1483. 16. Jun. Canonicus et
Portarius argent. ob. 9. Cal. Oct. 1533.

Wolfgangus natus 1484. 10. Majj, hora noct. 12. obiit
1522. 24. Jun.

Sybilla nata 1484. 26. Apr. uxor Philippi comitis ab
Hanau an. 1503. ob. 1527.

Rosina nata 1487. 5. Mart. Uxor Francisci Wolfgangi
comitis à Jolleren, nubit secundo Johanni ab Auen nobili;

Johannes II. natus Luzemburgi 1490. obiit puer.

Beatrix, nata 1492. in die Vincentij. Uxor Johannis
Palatini comitis de Simern.

Georgius natus et denatus 1494. sepultus in Trarbad.

XXIX. Ernestus natus an. 1482. 7. Oct. inter 11
et 12. noctis horam, Marchio Bad. cum fratribus in optimis
literis institutus in prudentissimum Principem evasit,
cujus felicem indolem pater animadvertens, etiamnum
vivens, ei administrationem in ditiones Brisgoicas
scil. Marchionatum hochbergicum, Landgravia-
tum susenbergicum, cum Dynastiis Roeselen et Braden-
wila / qua excepto marchionatu Hochb. qui an. 1415
à Marchionibus Bradens. emtus et possessus, abinde
à Philippo ultimo Marchione Hochbergico sine prole
mascula defuncto, jure pacto Successionis 1303. Li-
nea Bradensi acceperunt: / comisit, quas ditiones
santa animi moderatione gubernavit, ut subditi
eum tanquam patrem coluerint, et amaverint,
et pro reliquis fratribus suis in Principes optaverint,
cujus voti etiam post compotes sunt facti: nam

non tantum supradictas ditiones Brisgoicas usque ad mortem patris Christophori, qua an. 1527. secuta est, curatorio titulo administravit, sed et eandem fratre Philippo, magna prudentia Principe, sine prole mascula mortuo, in divisione cum fratre Bernhardo facta, inferiorem partem Marchionatus Badensis, Forthemensem dictam hereditario jure acquisivit, fratri Bernhardo partem superiorem Bad. et terras, ac possessiones in Ducatu Luzebergico sitas relinquens. Cum autem eo tempore Evangelij doctrina per Lutherum restaurata et publicata esset, quam multi docti viri approbarunt, et aliquot Principes ac Status Imperij amplexi essent, Ernestus marchio pro prudentia sua sepe modestissimum exhibuit, et omnes motus vitandi causa catholicam religionem per suas ditiones servari atque hac ratione pacem perpetuam magno Subditorum comodo retinuit. At ubi Rusticorum tumultus per Germaniam an. 1525. ortus, ipse Subditos suos, qui etiam per Brisgoiam insurrexerant, per Legatos et Litteras benigne allocutus, sine majori seditione ad sanitatem, et absq; sonacine ad officium et obedientiam reduxit, tantum quibusdam furbarum auctoribus exilio, ceteris tolerabili aere multatis, paterno animo ignovit, omnesq; in gratiam recepit. Frugalis et prudentissimus Princeps, qui Carolo V. Imp. et Ferdinando Rom. Regi acceptissimus fuit, et cum illis pluribus Imperij Conventibus interfuit, inq; eo infelix, quod ab Alberto filio, egregio

aliis principis, non exiguas passus sit injurias, quas
 silentio involvere satius, quam in lucem, qua
 digna non sunt, referre. ob. 1553. 7. febr. sepultus

Pforz. Uxor prima fuit Elisabetha, Friderici
 Marchionis Brandenburgici filia, ob. 1518. prid. Cal.
 Jun. sepulta Stutgardia. Uxor secunda fuit Ursula
 Equitis aurati de Rosenfels filia, qua ob. 1538.
 liberi nati sunt Ernesto decem.

4. Albertus ex Brandenburgica matre, princeps lit-
 toratus et magnanimus, inter ipsum et patrem
 Ernestum intercepit non nihil dispendij, quod male-
 feriatu quidam homines magis sufflare laborarunt.
 obiit in flore juventutis Wasserburgi in Bavaria,
 reversus ex bello hungarico 1547. 17. Dec. ejus unica
 filia: uti Limneus in Sur. publ. Tom. 4. L. 5. c. 5.

refert: et quos, nupsit Salamania Hispano,
 Ferdinandi Caesaris Consiliario, Comiti Orteburgus
 creata.

7. Anna, uxor Comitis Caroli ab Hohenzollern, mater
 Eitel Friderici, Caroli, Christophori et Joachimi, ducta
 ano 1537. avia Dni Joannis Georgij, quem Imperator Fer-
 dinandus II. an. 1625. principem Imperij Ratisbona
 creavit.

3. Amalia Ux. Friderici Comitis à Löwenstein Prosidis
 Sorrensis, qua ob. sine liberis.

4. Jacobe, Uxor Wolfgangi comitis Barbiensis, ducta 1577.

5. Maria Ciopke, uxor Wilhelmi comitis in Sultz, qua
 obiit

6. Bernhardus natus 1517. moritur sine uxore an.
 1553. 8. Jan. 17. Sieby ante patrem, sepultus Pforzheimij.

7. Elisabetha, Uxor primum Gabrielis Salamancie, comitis ab Ortenburg, ducta an. 1533. post ejus mortem nubuit secundo Conrado comiti à Castell, Wolfgangi filio 1545.

8. Margaretha uxor comitis Wolfgangi ab Öttingen, filij Ludovici sen. ducta 1558.

9. Salome filia Ernesti ultima, uxor Vladislaj comitis ab Haag ducta an. 1540. obiit

10. Carolus ex Rosenfelsia.

XXX. Carolus. Hic mortuus ante patrem Ernestum suis fratribus, solus in principatibus et Dominis succedit, Marchio Badensis in Pforzen, Durlach, et Hochberg, Landgravius in Suseuberg, Dominus Rötelenensis et Badenwil. prudentissimus princeps, natus Sultzberga in Brisgoia an. 1529. circa Joan. Baptista, Pforzheimij comites sibi subditos gubernare cepit 1553. præter arcem Caroloburgam etiam Castellum Hochberg valide munivit, uti ex inscriptione lapidis in Hochberg patet, de quo supra, et Sedem Pforzheimis Durlachum transtulit, 1565. cui Translationi causam dederunt Pforzheimenses, qui nescio, qua denegarunt, quibus præstantio deinde translata aula fuisset promptissimi. In arce Pforzheim. aliquot annos affixa fuisse dicitur tabula, in qua causa hujus Translationis erant descripta. Hic primus abrogata religione pontificia confessionem Augustanam in Marchionatum introduxit, an. 1556. opera Jacobi Andrea, et Jacobi Herebrandi Theologorum Tübingensium. Præfuit laudabiliter Principatui, et præter alia memoranda Max. II. Imperatoris filiam Elisabetham, Carolo IX. Gallia Regi desponsatam, cum valido et splendidissimo equitatu in Galliam deduxit an. 1570. ob. Caroliburgi 1577. 15. Mart. sepultus

Pforzerna, ubi præclarum monumentum cum sequenti Epigrapha ipsi positum:

Illusterrimus et magnanimus Princeps et Dom. Carolus
 Marchio Badensis et Hochbergensis Dux in Rötelen et
 Badenweiler... totius Marchia singulare decus, qui
 mortuo patre D. Ernesto unicus Successor ditiones hereditarias,
 imprimis divino cultu ab antiquis sordibus repurgato,
 insigni animi prudentia, justitia et fortitudine
 tam belli quam pacis tempore 24. annos placidissime guberna-
 vit, amplissimis aedificiis ornavit, et singulari industria
 indefessoque labore multo fertiliores reddidit, dignus
 longiore vita, si Deo placuisset. Non dum expleto 48. aetate
 sua a^{no} 23. 3. mart. an. Dni 1577. in arce Caroli-
 burgica imatura morte eripitur, atque hic ut vivus
 iussit, sepelitur, gloriosam expectans resurrectionem,
 quam ei largiri dignetur omnipotens Pater per Jesum
 Christum filium suum unigenitum, Amen. Marito
 ac parenti charissimo conjux secunda Anna Palatina
 et 3. filij Ernestus Fridericus, Jacobus et Georgius Fridericus
 in perennem et benemeritam memoriam H. M. P.

Cum gemina Carolum Thalami consorte Johannes
 Trarbachius mira sculpsit feliciter arte

Uxores enim duas habuit, prima fuit Kunigunda
 Caspimiri Marchionis Brandenburgici filia ducta 1557.
 10. Mart. ob. 1558. Gemunda Suevonum Dominica In-
 vocavit. Secunda fuit Anna, filia Ruperti Palati-
 ni Veldentiani, nata 1540. 12. Nov. ducta 1558.
 Cal. Aug. nuptiis Heidelbergæ celebratis, quæ obiit
 Grabena in viduitate an. 1586. 3. Apr. sepulta Pforzernæ,
 Matrona omnibus virtutibus ornatissima. Liberi
 Caroli numerantur ex uxore priori Brandenburgica
 1. Maria, nata Hochbergæ Jan. 1553. ob. Pforzerna
 1561. 17. Nov.

2. Albertus natus Pforzerna 12. Jun. 1555. moritur

ex Podraga, quam ex intemperantia contraxerat, ob. 1574. 4. Maij. Ex uxore verò posteriori Balatina suscepti sunt Ursula, Dorothea, Ernestus Fridericus, Jacobus, Anna Maria Elisabetha, Georgius Fridericus.

Ursula Dorothea, nata 20. Jun. 1559. ux prima Ludovici Ducis Württembergici, ducta 1579. 8. Nov. nuptiis Stulgardiae regali pompa celebratis, quas Nicodemus Frisschlianus carmine decantavit obiit Aetatis 83. 19. Maij in festo Pentecostes Noriberga in reditu ex Saxonia à nuptiis Vinariensibus, sepulta Fühinga

Ernestus Fridericus, natus Mühlberga 1560. 17. Oct. uxorem ducit 1585. 21. Dec. obiit Durlaci sine liberis an. 1604. 14. Apr. Princeps prudentissimus et magnanimus qui virtutis documentum primum in domestica rei administratione dedit, fossam enim palustrem arcis Caroliburgicae iudicio fadere gravem in amenos hortos mutavit. Lacus et piscinas circa Conobium Gottsau, derivatis per Canales in Rhenum aquis, quarum exhalationes propinquis vineis oberant, in prata, fertiles agros, et lata pasua redigit, ex quibus armenta, et equi magno numero aluntur, palatio splendido in media plenitudo exstructo, quod tamen incertum, quare de causa non absolvit; memoria dignior est Schola, quam an. 1586. Durlaci aperuit, excitato a fundamentis aedificio, in quo praeter VI. Classes, quibus Juventus distinctis gradibus eruditur, etiam auditorium continetur publicum Philosophiae ac Theologiae docendae, nec non exercendis in declamando et disputando auditoribus distinctum Rectorem, Professores, ac Praeceptores idoneos magno sumptu conquisivit, et honestis Stipendiis ornavit, alendis ex Subditorum pueris, qui ceteris indole praeexcellerent,

dei divina proficiendis perpetuos decrevit redditus.
 Dehinc ad externa traductus, et Johanne Manderscheid
 Epi Argentinenfi è vivis sublato, et ob duos simul
 diverso Canoniorum pontificiorum et Evangelicorū
 calculo electos profules, Johannem Georgium, Bran-
 denburgicum Marchionem, et Carolum Lotharingia Car-
 dinalem Schismate et bello exorto, an. 1592. ipse par-
 tes Brandenburgici secutus, 1000 pedites duxit, et cum
 eis, post aŕo 1594. Marchionatum Badenſem ſuperiorem
 occupavit, et ita ipſum Edwardum, propria culpa tale
 infortunium ſibi accerſentem, in exilium ire, et extorrens
 hinc inde vagari cœgit; quamobrem ipſi inſidia ab Edu-
 ardi miniſtris ſtructa, ex quibus tamen nonnulli com-
 prehenſi Durlaci ſuppliciiis affecti ſunt, de quibus ipſa
 acta multa, admiratione digna ſuppeditant. Uxorem
 habuit Annam, filiam Etardi comitis Friſia Orientalis,
 viduam Ludovici Electoris palatini, natam Aurici in
 Friſia an. 1562. 26. Jun. qua nupſit tertio Duci Sa-
 xonia Lauenburgico Julio Henrico, nuptiis 1017. 7.mo
 Mart. Graben celebratis, ob. 1621.

Hic Princeps Erneſtus Fredericus fuit ſtatura plane
 heroica et regali, ſed marchionatu Badenſi occupato
 tot infirmitatibus urget, ad ultimum viſe ſpiritum
 afflictuſ eſt, ut ipſi de ſtatura ſua heroica multum
 deceperit; pedibus enim uti non poterat, ſed in ſella
 portabatur, toto corpore inferiori ſucco ſuo vitali
 miſerandum in modum privato, ita ut nulla reme-
 dia juvarent, ſed magnitudo ac diuturnitas diutur-
 nitas morbi cuncta reſpuebat, quaſi non ex cauſis
 naturalibus, ſed ex magica et ſupernaturali quadam

virtute et potentia orta, praesertim cum Bada
 circa aliqua Imagines reperta sint, quas in perniciis
 ejus paratas multi, non absq; ratione, crediderunt.
 In hoc tamen adhuc felix fuit, quod in agro et in
 firmo corpore sanam mentem retinuerit. De
 religione nihil loquor, quam mutavit, et in Calvi-
 nistarum partes transiit, libro contra formulam Con-
 cordiae edito int. Inm Titul: Etwil Hlufnd Lndndndnd
 wnlfnb ynunninniglnf Sub Staffortifsa Luf ynunn
 unt wind, ibidem enim Lypis. fuit impressus, sed ma-
 num de tabula.

3. Jacobus, ex testamento paterno dominus in Hoch-
 berg, princeps similiter prudentissimus, et virtutibus
 magno heroe dignis pra alio exornatus, fundamen-
 tis litterarum in Academia Argentinenfi positus.
 A Philippo Ludovico Palatino Neuburgio, et Lud-
 vico Duce Wurtembergico Curatoribus an. 1581. in Ita-
 liam cum Litteris comendatitiis ad temp. Venetam,
 magnum Heretruria Ducem, mansuanum, Ferrariem-
 sem, Parmensem, et alios missus est, qua perlustrata
 rediit in Germaniam, et an. 1584. uxorem habuit
 Elisabetham, filiam Florisij Comitis Culenburgici.
 Deinde cum bellorum faces in Gallia magis magiq;
 inflamarentur, nec ulla spes pacis affulgeret,
 ipse quoq; militiam secutus est, et in favorem Lo-
 tharingi exercitum conscripsit, qui tamen postea
 ob promissa sed non praestita a Lotharingo stipendia
 rebellavit, et Jacobum Hochbergam sese conferentem
 in Germaniam usq; insecutus, ab eo, quidquid sti-
 pendij restabat, impudenter factis exigere non vere-
 batur;

batur; quare non parva macula optimo Principi
 inurebatur, et is ancipiti bellorum alea non confusus,
 animum post hac ad tranquilliorē vitam direxit.
 cum verò hoc ipso tempore Johannes Listorius Niddanus,
 ipsius fratris Ernesti Frid. medicus et Consiliarius,
 abjurata confessione Augustana religionem pontificiam
 sibi amplexus, in sedula incubuit, ut non ipsi solus
 Jacobum, sed et fratrem ejus ad eandem religionem com-
 plectendam, quibuscumque modis posset, persuaderet: quod
 ipsius propositum etiam apud Jacobum brevi tempore
 tantum profecit, ut de Confessione Augustana, in qua
 natus fuerat et educatus, non parum dubitare incipe-
 ret; quamobrem 1589. 28. Nov. inter Jacobum Andre-
 theologum Tübingensem, et dictum Johannem Listorium
 Bada in praesentia Eduardi fortunati agnatisui, et
 Friderici Würtembergici Comitis Montbelgardensis collo-
 quio instituto dubium, quod in religione habebat,
 sibi eximere, uti pretendebat, proposuerat; cum
 verò inter colloquentes de modo disputandi non con-
 veniret, atque ita re infecta discederetur an. 1590. aliud
 colloquium de Ecclesia inter Johannem Lappum
 Theologum Argent. et Concionatorem aulicum Johan-
 nem Lehndrum Emendinga instituit, in quo collo-
 quio seipso prima 5. Junij, ultima vero 7. ejusdem
 habita est. Cum itaque hoc in colloquio Lappum ad
 multas absurditates reductum, e contra Concionatorem
 suum aulicum, qui partes pontificias defenderat,
 victoriam reportasse, atque ita sese in opinione sua omnino
 confirmatum corroboratumque sibi persuaderet, 5. Junij
 ejusdem anni in Monasterio Tenebacensi Confessione
 Augustana repudiata religionem pontificiam publicè

professus est, absolutus prius ab haeresi per manus
 Theodori Busae Jesuita et Rectoris Molsheimensis, in
 presentia Martini Abbatis ibidem: Marci Epi Lyden-
 sis et Supraganei Basileensis; ite Georgij Hanlin,
 Theologi et Barocki Sriburgensis, Friderici à Weissenau,
 Laurentij a Rexleben, Johannis Zehnders, et plurimum
 aliorum tam pontificia quam Evangelica Religionis
 addictorum; Religionem pontificiam publicè professam
 cum omnibus Ceremoniis pontificiis in Marchionatu
 quoque Hochbergensi introducere cogitabat, in quem
 finem ipse templa consecrari denuò fecit, atque ita nihil
 intermisit, quod ad Religionis nova dogmata plan-
 tanda conducere putabat: sed cum via nostra sint in
 manu Dei, spe sua Jacobus frustratur; VII. Aug. eodè
 anno 1590. Emendinga ex hac vita emigravit, natus
 Gortheimij an. 1567. 26. Maij. Post mortem ejus dicitur
 Lifforius, VI. causas, quibus motus Religionem Conti-
 ficiam amplexus sit, ipsius nomine edidit. Et sane,
 ut ex ipsius confessione in Monasterio Tenebacensi
 facta magna letitia et gaudium f. quod ex litteris
 Guilielmi Bojovaria Ducis, Cardinalis Andrea, Episcopi
 Constantiensis, ite Eporum Argentinensis, Spirensis,
 et Basileensis, imprimis verò ipsius Pontificis Six-
 ti V. litteris, quas 18. Aug. an. 1590. per Octavium
 Epum Alexandrinum, Sedis pontificiae ad Helvetios
 Legatum, ad ipsum misit, et ei cum Oblatione om-
 nium paternorum officiorum de Conversione pluribus
 verbis gratulatus est: excitatum est, ita ipsius mors
 improvisa non exiguum luctum et Tristitiam suscita-
 vit, Augustana enim Confessione addicti scilicet fra-
 ter Ernestus Fridericus cum sorore Elisabetha

Philippo Ludovico Palatino, Ulrico Wurtembergico,
 Hassia Landgravio et aliis, qui cum, dum viveret, à
 concepta opinione diversis litteris dehortabantur,
 ipsius sortem miserari et deplorare non desisterunt.
 Tu, O Sancte Spiritus ducito nos in omnes veritatem,
 Deus autem, ejus verbum est veritas.

Uxorem habuit, ut supradictum, Elisabetham Comi-
 tissam Culenburgicam, qua post mariti mortem nu-
 psit Carolo comiti Zollerano, et post hanc Baroni de
 Hokenjaxen. ob. 1620. et suscepit ex hoc Jacobo Annam,
 qua nata est Hachberga 1587. 13. Jun. nupta Conrado
 Deccio Durlaci 1607. 14. Dec. ob. 1648. Ernestum
 Carolum natum 1588. 21. Jul. Hochberga, ob. eod. a. n.
 19. Sept. Jacobum natum 1589. 24. Jun. Emendinga,
 qua fuit virgo piissima et modestissima, ab ipsa pri-
 ma aetate variis morbis oppressa, paucos dies sana
 peregit. ob. 29. Nov. 1625. caelebs apud Sororem Annam
 Comitissam Waldecensem. Ernestum Jacobum post-
 humum, nat. an. 1590. 24. Aug. ob. 1591. 2. Mart.
 vid. infra signum §.

XXXI. Georgius Fridericus Caroli filius est
 inter fratres minimus et ultimo natus, inde etiã
 ut tota hac genealogia factum, postremo loco refertur:
 tamen quia et familiam servavit et propagavit,
 et propter multa praeclara gesta inter ipsos merito
 primas fert. Natus est Durlaci 30. Jan. 1572. in
 arce Caroloburgica. obiit Argentina $\frac{14}{24}$. Sept. 1628.
 primum ex testamento paterno Dominus in Rœtelen,

et Badewiler, tandem altero fratre Ernesto Fide-
rico an. 1604. mortuo, omnium ditionum pater-
narum solus et unicus haeres sanguinis, quo anno
Marchionatus Badensis gubernacula suscepit Dur-
laci, et mense Aprili regnare capit, eum in locum
Aula augusta Sultzberga translata. Princeps hic
jam ab ipsa pueritia et à primis quasi incunabulis
varia fortuna est exercitus: nam puer ut plurimum
adversa valetudine afflictus exiguum longa vita
spem praebeuit: postea succrescentibus annis, et Bur-
gundia Italiaq; perlustrata, variis modis etiam ali-
quando veneno porrecto vita ipsius structa sunt in-
sidia; nihilominus eum servavit Omnipotens, et
plurimis aliis periculis liberavit. An. 1597. 2. Jul.
nuptias celebravit Caroliburgi cum Juliana Ursula
filia Friderici comitis Henigravij, quam cum an.
1597. 6. Dec. Hachbergam in assignatam sibi arcem
et ditionem se contulit. Inde an. 1599. aulam in
Sultzberg, ut paulo ante narratum, a. vero 1604.
post obitum Ernesti

§ 6. Anna Maria, Caroli filia nata 1565. 14. Aug. 1572.
5. Oct.

7. Elisabetha Caroli filia an. 1570. 27. Sept. obiit. Nus-
tinga apud cognatam Ursulam palatinam, Viduam
Ducis Würtemberg. ob. 1611. 6. Oct. sepulta Forzema.

Georgius Fridericus, qui familiam propagavit. Fride-
rici fratris Durlacum transtulit. an. 1614. mens. Apr.
conjux ipsius Dña Juliana Ursula, heroina ob pruden-
tiam, humanitatem, modestiam, benignitatem, affabilitatem,

praesertim vero ob singularem pietatem et plurimas praecel-
ras animi et corporis virtutes omnium bonorum luctu,
et summa totius Aula Caroloburgica tristitia in Christo ob-
dormivit, cuius luctuosa mors, non dicam, finem, sed ma-
gram mutationem prosperitati marchica attulisse multis
prudenteribus visa est. Nata fuit an. 1573. 28. Sept.
Eod. an. 1614. 23. Oct. duxit secundam uxorem Agatham
Comitissam Erpacensem Dni Georgij comitis ab Erpach fi-
liam, pluribus quoque virtutibus praeditam, quae 1621.
30. Apr. mortua est. In duobus hisce Conjugiis, maxime
in primo magnam auctoritatem ob res praecelari ge-
stas non solum in Germania sed apud externos etiam
adeptus est, ita ut plurimi Magnatum prudentiam sin-
gularem admirati, consiliis ipsius in gravissimis ne-
gotiis usi sint. Quin imo Rudolphus II. Imp. ipsius ra-
ra prudentia et nervoso dicendi genere diversis tempo-
ribus Praga coram perspectis sumo cum persecutus honore,
in primis cum an. 1600. propriis sumptibus cum satis
magno Comitatu in Hungariam proficisceretur, et
apud Canisium multa heroici pectoris specimina ederet.
Postea inter aliquot Electores, Principes, et Status Im-
perij confederatione Aula Suevorum an. 1609. inita,
prudentiam suam singularem in Conventibus et Deli-
berationibus ab unitis usque ad 1621. diversis in locis ha-
bitis satis superque et saepius demonstravit. An. 1610.
bello in Ducatu Juliacensi exorto cum exercitu uni-
torum in Alsatiam profectus est, et aliquot oppidis pra-
sertim Molskemio et Dackseim occupatis, Leopoldi
Austriaci, et Episcopi Argentinenfis milites impedivit,
ne suis in dicto Ducatu Juliacensi opem ferret.

Anno 1619. 1620. 1621. unacum Joachimo Ernesto
 Marchione Brandenburgico exercitum unitorum, quod
 ob Bohemos, qui Fridericum Electorem Palatinum
 regem elegerant, in armis habebant, duxit, et cum
 ipso diversa castra tam in Franconia, quam in Bris-
 goia, ac etiam ad Maenum et Rhenum locavit, donec
 an. 1621. in Aprili ipsa Unio summo cum dedecore Con-
 federatorum solveretur. Itaque tam levi momento so-
 luta Unione, et Palatino ex Regno Bohemia pulso,
 ipsosq; Palatinatu tam superiore quam inferiore ad
 Rhenum à Duce Bavaria in potestatem suam redacto,
 ex Hispanis, Italis, aliisque nationibus exteris, in nobi-
 lissimis Germania provinciis praecipua loca in servitu
 redigentibus, ipse pro innata sua natura heroica,
 qua alieni Jugi impatiens esse solet, ditioribus suis
 marchicis prospiciendum putavit, et propterea suis sum-
 ptibus, quos ex Contributionibus Ministrorum et Subdi-
 torum largissimos collegerat, numerosum exercitum
 Equitum Peditumq; conscripsit, ac cum eo 15. Aprilis
 st. vet. 1622. adversus supremum seu generalem Ducem
 Bavaricum Comitem de Tylli, qui eo tempore cum suo
 exercitu in Reichsgoia et ad Nicrum fluvium castra
 locaverat, profectus est, tanto apparatu militari in-
 structus, ut similis in his regionibus non sit visus,
 sed cum, teste Livio, nusquam minus quam in bello
 eventus respondeat, et ut Seneca loquitur, fortuna
 belli semper ancipiti sit loco, id quoq; magnanimus
 hic Princeps expertus est; nam cum profato comite
 Tylli, cui Hispaniarum Regis Generalis Dux Corduba
 copias suas conjunxerat, ad Wimpinam praelio con-
 gregatus, ab eo casus, fusus, et toto illo apparatu bellus,

quem infinitis sumptibus per plurimos annos instru-
 xerat, exutus est, occiso magno Duce Wurtembergico
 et plurimis aliis cum infima nota militibus. Com-
 missum est hoc praelium 26. Apr. 4. vet. an 1677.
 Tullius memorabili victoria reportata, eximius spoliis di-
 latus tantum Ferrorem universo Marchionatui incussit,
 ut nemo ferme esset, qui non de fuga cogitaret, quin imo
 Marchio ipse Dn. Georgius Fridericus amissa victoria
 simul parata ac sperata decora unius quasi hora for-
 tuna penitus eversa amisit, et ditiones suas in summa
 pericula deduxit, nam effi. sparsum militem iterum re-
 colligeret, secunda tamen vice fusus est, atq; ita etia
 abunde illud expertus est, quod Tacitus Hist. scribit: /
 uno adverso ictu omnium languerant studia; itaque
 omnibus viribus exutus, et a propriis etiam amicis, quod
 cum ipsorum pace scribo: / desertus, bello nuntius remisit,
 et quia ante commissum praelium 17. Apr. omnes suos
 principatus et dominia filio primogenito Dn. Fride-
 rico cesserat, mense Junio Durlaco nocte discedens in
 artem Hochbergicam, quam contra hostiles insultus
 aliquot annis ante satis munitam reddiderat, se con-
 tulit, privatam vitam et solitariam acturus cum S.
 C. T. F. Q. I. C. N. C. F. Post ipsius discessum, et om-
 nibus in Marchionatu metu Ferroreq; completis Ba-
 varici exercitus milites cum Hispanis, Polonis, Croa-
 tis, Hungaris, et aliis populis barbaris Marchionatus
 S. Jul. invaserunt, et omnia latrocinis, incendiis,
 rapinis, depraedationibus, et cadibus miserime de-
 vastantes luctuosa crudelitatis suae vestigia ubique
 reliquerunt. Paulo post 26. Aug. sententia illa, cujus
 in Eduardo fortunato et ipsius filio Wilhelmo mentio
 fit,

fit, contra ipsum promulgatus est, ita ut in omnibus provinciis marchicis miseranda rerum facies appareret, et mare calamitatis in eas influxisse videretur, nam et hyberna milites in ea habuerunt, ac miseros subditos ad extremam paupertatem redigentes, de omnium nostrorum bonis ludere etiamnum hodie non dubitant. O Deus misericors propitiori aura nos respicere, et aurea pacis tempora largiri clementer non dedigneris. Annue O Princeps pacis. Cum vero Deus J. O. M. ex justa indignatione preces meas non exaudiret, sed an. 1624. in Aug. novus Bavaria Ducis exercitus Marchionatum infestaret, D. Georgius Fridericus Marchio salutem consulens Genevam se contulit, ubi satis tutum et securum reperit portum, sed non diuturnum. Uxor, ut supra retuli, habuit duas, Julianam Ursulam Rheingraviam, et Agatham Comitissam Erpacensem, ex priori ^{quing} decem, ex secunda vero genuit tres liberos, de quibus in sequenti ordine dicitur. Super induxit quoque etiam conjugem in etate debili, magis adjuvatorij quam sobolis procreanda causa, et propterea illam non ex Principum seu Comitum familia, sed de plebe, si sic loqui fas est, honesta tamen prosapia exortam, de qua, quia ex illa nullos liberos, praeter filiulam, quae in cunis mortua est, suscepit, plura scribere non refert. Liberi ex prima conjugee nati sunt:

1. Catharina Ursula. 2. Fridericus. 3. Anna Amalia. 4. Philippus. 5. Carolus. 6. Juliana Ursula.
7. Rudolphus. 8. Christophorus. 9. Anna Augusta.
10. Sybilla Magdalena. 11. Francisca. 12. Ursula Maria. 13. Francisca Sybilla. 14. Sophia Dorothea.
15. Ernestina Sophia.

Ex secunda vero suscepit 4. Agatham, 2. Annam,
7. Elisabetham.

1. Catharina Ursula, nata 1593. 19. Jun. uxor Ot-
tonis Landgraviij Hassia, filij Mauritiij, nuptia Capelis
celebrata sunt an. 1613. 24. Aug. Obiit Marburgi in
partu 1615. 15. febr. ibidem in templo parochiali una
cum partu, qui ulnis ejus inclusus est, sepulta 21. ejusd.
an. Princeps supra etatem prudentissima et ingenio-
sissima, lingua latina et graeca perita.

2. Fridericus, de hoc, quia familiam propagavit,
ultimo loco dicitur.

3. Anna Amalia, nata 9. Jul. 1595. Uxor Wilhelmi
Ludovici Comitis Nassau Saarbrücken, ducta an. 1615.
25. Nov. femina virtuosa.

4. Philippus, natus 1596. 20. Dec. ob. 1597. 14. Mart.

5. Carolus, natus 1598. 22. Maj. heroici et magna-
nimi pectoris Princeps, cui ob acutum et capax inge-
nium nihil difficile. An. 1616. positis literarum et
linguarum fundamentis, Galliam, Angliam et Bel-
gium peragravit an. 1617. Ex Belgio Durlacum re-
versus, ad Ducem Sabaudia & c. in regione bédemon-
tana, vulgò Piemont, ob Montferatum contra Hispa-
num belligerentem se contulit, et apud eundem mense
aliquot permansit an. 1619. et seq. sub patre militia
Gyrocina posuit, et in unitorum exercitu primum
Equites duxit, dux postea 2000. peditum factus est.

Anno 1622. Italiam, Siciliam, et Insulam Mal-
tam, ubi magnus ipsi honos exhibebatur, vidit.
An. 1622. in Germaniam reverso Parens serenissimus
iterum aliquot millia peditum cum Ducis imperio
dedit, cum quibus praelio apud Wimperam comisso

interfuit, et partes magnanimi ducis animose peregit.
 Post hoc praelium Venetas profectus est, et Reipublica sua
 obtulit officia, inde per Longobardiam, Ledemontium
 et Sabaudiam Galliam transiens rursus Belgium
 imprimis Hollandiam petiit, ibiq; Mauritio Urania
 Principe visitato paulo post Comitem Ernestum Mans-
 feldum, qui eo tempore in Frisia Orientali castra lo-
 caverat, secutus, ab eodem mille Equites suscepit re-
 gendes, atque ita an. 1623. rursus novum Ducis manus
 suscepit: Princeps litteris et armis excellentissimus,
 cujus prudentiam singularem, et praeclaras heroicasp;
 virtutes admiratus sum semper, et colui, longavaque
 vitam et exoptatum exitum omnium eorum, quae cum
 Deo fortiter ac prudenter aggressurus esset, cum omnib;
 bonis precatus sum, cujus voti testes esse possunt a quo-
 dam scripti versus sequentes:

Badensis Carolus, spes ingens altera Trojae,
 Strenuus, ingenium studio dum Martis et artis
 Excolit heroicum, et tentat superare labores,
 se Patri et proavis, et magnis Regibus aequat,
 Sollucitque preces populi in se vota que flectit.

Sed vota, eheu! irrita fuerunt; Deo enim J. O. M. in cujus
 manu sunt sortes nostra, aliter placuit. Nam postquam
 an. 1624. et 1625. exercitum gallicum, qui eo tempore
 contra Hispanum in Aetia pugnabat, secutus esset,
 et magna fortitudinis, praecipue singularis prudentiae
 specimina edidisset, jamq; in legatione honorificentis-
 sima ad M. Britannia Regem in Angliam proficisce-
 retur, Protonotarius Gallorum primo variolis dein ardenti
 febre correptus, ibidem 27. Jul. an. 1625. pie ac beate
 inter arduas preces et suspiria in Domino Salvatore

suo obdormivit, aetate Nestoris dignus Princeps, cuius
 prematurum obitum deflevi: Corpus Bononia longis
 itineribus Forzenam delatam, et monumentis avitis
 inpositum, 17. Nov. ejusdem anni vixit annos 27. menses
 2. dies 5.

6. Juliana Ursula nata 1599. obiit 1609.

7. Quodolphus natus 1602. 6. Jan. ob. 1605. ult. Maj.

8. Christophorus, natus 1605. 10. Mart. Hic quoque
 satis mature sub Patre militia Gyrocina posuit, pra-
 lioq; ab ipso ad Wimpinam comisso, in quo equites
 duxit: interfuit, et tam animose, fortiter et strenue
 se gessit, ut omnes singularem alacritatem et animum
 imperterritum admirarentur, factoz; in hac pugna
 et sequentibus verum fecit, quod puer adhuc decennis
 finita Literarum schola, et unacum Friderico magno,
 comite Rhenano, tunc temporis Constubernali suo,
 nunc apud Belgij confederati Ordines militante,
 martialibus exercitiis adhibitus promissit, dum proprio
 motu heroicis ^{in meo} hoc describentis presentia, in hac verba
 votiva erupit: Utinam cum aetate bello aptam,
 fuero consecutus, praelia et bella, qua futura sunt
 fiant, illiq; interesse mihi contingat, o quam fortiter
 et strenuum me prestabo! germanice sic: Wen Ding
 wadmi, inu Salvestershu guphsan sollan, so wolthuf
 Gumpen? Das ja guphsan, wan uf groß wadmi
 bin, inu Dastig jugh Dast, wir wost uf uinf, so tiefar
 saltan. Inde ad comitem Marsfeldis in Frisiam pro-
 fectus, sub fratre Carolo Turma Equitum profectus est
 1627. An. 1624. apud Galliarum Regem aliquandiu
 Geneva apud Serenissimum Dn. parentem vixit. An. 1625.

Castra ducis Sabaudia secutus in Pedemontio contra
 Hispanos fortiter pugnavit; Inde in confederatorum
 Ordinum Belgij ab eisdem in Regis Suecorum militia
 venit, quod finem vitae ipsi attulit, mortuus enim est
 in obsidione Ingolstadij 1632. ictu majoris tormenti,
 quo caput à corpore abieptum est, eo ipso 20. Aprilis die,
 quo Rex Suecorum paucis horis ante eodem fortuna ad-
 versa impetu petitus, sed Dei providentia, equo tamen,
 cui infidebat, perempto, servatus est: Quanti dicta regia
 Majestas ob singulares et animi et corporis virtutes
 eum fecerit, inde conijcere licet, quod nuncio de ipsius
 casu audito exclamavit: Ter mille principes sese in hoc
 principe amisisse, vixit annos 29. mensis. dies 4.
 corpus exenteratum mandato Regis Augustam Vindel.
 equestri exercitu delatum, ibiq; in templo repositum,
 donec monumentis Porthemij comodi inferatur.

9. Anna Augusta nata an. 1604. 3. Martij
 Sultzberga. obiit 1636. 2. Apr. puella bellissima.

10. Sybilla Magdalena nata 1605. 21. Jul. Durlaci.
 uxor Johannis comitis in Nassau Saarbrücken, nu-
 ptijs ibidem celebratis 2. Jun. an. 1629. princeps aul-
 iarum virtutum et Musica insignis amatrix; Obiit
 Argentina 24. Dec. 1644.

11. Francisca nata 1606. 9. Aug. paulo post an.
 29. eod. mense mortua.

12. Ursula Maria nata 1607. 3. Nov. obiit 22.
 Dec. ejusdem anni.

13. Francisca Sybilla nata 1609. 4. Febr. ob. 2. Mart.
 ejusdem anni.

14. Sophia Dorothea nata 1610. 14. Maij, piissima
obit 24. Oct. 1637.

15. Ernestina Sophia nata 1612. 26. Dec. ob. caelestis
4. Julij 1658.

16. Agatha nata an. 1615. 2. Sept. ob. 1616. 29. Junij.

17. Anna nata 29. Maij 1617. ob. 15. Oct. 1672. aet. 55.

18. Elisabetha nata 5. Febr. 1620. ob. 1692.

Ceterum Serenissimus Princeps Georgius Frid. huc uogz
victorum 18. Liberorum parens, et vita et annorum
satur compleverat, vivendo enim annos 65. menses 7.

Die 16. Argentina, extinctus febr. 1628. 14. Sept. re-
linquens inter filios solum Fridericum, cui, ut supra-
dictum, ditiones suas cesserat, superstitem heredem et suc-
cessorem.

XXXII. Fridericus Senior, natus an. 1594. 6. Jul.
qui factis fundamentis literarum in studiis, et exer-
citiis equestribus an. 1612. et 1613. Galliam, Angliam,
et Belgium perlustravit. An. 1616. uxorem duxit Bar-
baran Friderici Ducis Württembergici filiam, nuptiis
Stutgardia celebratis 21. Dec. novam nuptam vero 11. Jan.
an. 1617. magna cum pompa et solennitate Carolibur-
gum seu Durlacum deduxit. An. 1622. mense Aprili
patre cum exercitu suo contra Bavariacas et Hispani-
cas copias movente gubernatione totius Marchionatus
iure Primogeniturae ex cessionatione patris adiit, sed
paulo post, ut supradixi, parente separato, et toto Mar-
chionatu Badensi ei victore hostili exercitu miserè

Devastato, sententia quoque in Aula caesarea contra
 patrem in magnum suum prejudicium lata, et Edu-
 ardi Fortunati filio Wilhelmo in possessionem Marchio-
 natus Badensis superioris, ut et reliquorum ad eum
 pertinentium Comitatum et dominiorum per Leopoldum
 Austriacum: frustra ipse Frederico contra actus hosce
 protestante, et adversus sententiam caesarem contra
 patrem latam pro interese suo per medium conventio-
 nis agente: in misero statum redactus est:
 non solum enim ipse cum conjugee et liberis metu
 hostium integrum annum ab aula sua abesse, et
 Stutgardia apud affinem Dn. Johannem Fredericum
 Ducem Wirtembergicum degere, sed simul quoque populos
 subditos suos variis injuriis afficientes aspicere cog-
 batur, praeterea Principatum accipiebat, qui erat
 ore alieno oppreus, et in quo subditi nil nisi que-
 relas et lacrimas ob perpetrata a furente milite in-
 jurias, gementes spargebant, ita ut militia guberna-
 tionis ipsius admodum essent difficilia et misera,
 qua omnia invicto princeps animo ferre maluit,
 quam jactura religionis dubiam immunitatem sibi
 suisque impetrare, ad quam equidem splendidis promissis
 et post obitum conjugis spe matrimonij cum filia Fer-
 dinandi II. invitabatur mechanicis interim operibus,
 qua ad jaculatoriam praecipue spectant, qua in arte
 primas merito inter excellentes in ea sua aetate ob-
 tenuit, delectatus, cum ad splendida oblectamenta
 suppletus eo tempore fortuna denegaret; interea non

desunt teipublia, et hic dicenda qua sunt, aliis
relinquuntur. Habuit in matrimonio quinque
conjuges.

1. Barbaram Ducipam Württembergiam, qua ducta
est supradictum, 1616. ob. 1627. 8. Maj, ex qua nati sunt
Durlaci.

1. Fridericus an. 1617. 6. Nov. ob. 1677. 20. Jun.

2. Juliana, nata 1618. 4. Nov. ob. 1623. 7. Jul.

3. Sybilla nata 5. febr. 1620. Alibi nati sunt

4. Carolus, marchio natus 1621. 27. Mart. ob. 8. Nov. 1658.

5. Barbara, nata Nulgardia 1622. 6. Jun. obiit

6. Johanna, nata Durl. 1623. Uxor primum Dni Jo-
hannis Bannieri Suecici Campi Mareschalli, ducta
1642. secundum vero nupsit Henrico comiti de Thura,
duis suecici in Livonia filio, ubi in pugna contra
Moscos occisus est. ob. 1. Jun. 1661.

7. Fridericica nata 15. Apr. circa quartam vesp. an. 1625.

8. Christiana nata Caroliburgi 25. Sept. 1626. ob. 11. Jul. 1627.

2da Uxor Fridericij fuit Eleonora comitissa Sol-
mensis, filia Alberti Ottonis comitis in Solms, qui
1610. in bello Juliacensi fortiter occubuit, nuptia 1627
Dutzbachij apud Philippum Landgravium, ob. Nachb.
1633. ex illa nati sunt

9. Anna Philippina 9. Sept. intra 5. et 6. matutinam
año 1629. ob.

10. Maria Eleonora nata et denata 15. Nov. 1630.

11. Gustavus Adolphus natus 1631. 14. Dec. circa hora
noctis decimam, et 16to ejusdem mens. sine pompa baptiza-
tus. ob. 1677. Dec.

3.^{ia} Uxor fuit ^{Maria} Elisabetha, filia Wolradi, comitis de Waldeck, et Anna Marchionissa Badensis Jacobi filia, quam duxit 1624. ob. 1643. 9. febr. aetas

4.ta Uxor fuit Anna Maria, Jacobi Dni in Geroldsset in qua familia gentis extincta est, nuptia 1624. 12. febr. ob. Basil. 25. Maij 1649. aet. 55. an. 6. mens. dies 28.

5.ta Uxor fuit Elisabetha Eusebia de Fürstemberg, Alberti comitis de Fürstemberg filia, nuptia 1649. seu 1650. ob. 1676. Basil.

Mortuus est tandem celsissimus hic princeps Durlaci in arte Caroliburgica 8. Sept. hora secunda matutina an. 1659. postquam vixisset aëtos 65. 2. Mens. dies 2.

Carolus Marchio filius ex conjugē Würstenbergica eum praecipit morte, qui reversus ex bello Borussiae ac Danico in patriam, post usum aquarum acidarum in Peterdal mortuus est Caroliburgi 8. Nov. 1658. Ex uxore Maria Juliana comitissa de Hohenlohe e demo Schillingosfürst, quam duxit Cal. Jan. 1650. ex qua quatuor suscepit liberos

1. Carolum Fridericum, natum 17. Jan. 1651. obiit 1675. paulo post matrem.

2. Charlotam Sophiam nat. 13. Dec. 1652. Comiti Leiningensi Emigio, linea Harleburgica nuptam 1676. mense Mart. ob. 1678. mense Jan.

3. Eleonoram Barbaram, nat. Wollini in Pomerania, 12. Jun. 1656. ob. Durlaci 4. Nov. 1657.

4. Fridericam Christinam posthumam nat. 28. Dec. 1658. ob. 1659. Mart.

Ceterum peritiam rei militaris Celsissimus hic princeps

fortitudine et usu in bellis, quam aⁿo aetatis 15.º pri-
mum sub Duce Saxoniae Bernhardo, gloriose memoria,
dein sub Carolo Gustavo Sueciae Rege, quem continuo se-
cutus est, talem ac tantam acquisivit, ut propterea
in Suecici exercitus Mareschallum declaratus esset;
a Caesare Leopoldo autem per mandatum ad Dn. parentem
ejus transmissum ex Suecica militia avocatus fuerat,
de quo mandato avocatorio, quia paulo ante tempus
cessus sui ex hac vita a Caesare exiit, sequens Distichon
factum

Imperat ut Caesar, Suecorum linquere castra,
Mors me praeveniens caeli super evocat astra.

XXXIII. Fridericus Junior seu VI. Friderici se-
nioris filius primogenitus, natus Caroliburgi 6. Nov.
1617. in pueritia et adolescentia moribus, literis et
studiis Principi dignis egregie instructus an. aetatis
20.º castra Bernhardi Ducis Saxoniae ingressus Tyroci-
nia militia ita magnanimiter et fortiter absolvit,
ut brevi cohorti equestri praefectus fuerit. An. 1642.
aet. 25. uxorem duxit Christinam Magdalenam
nat. 17. Maji 1616. denatam 4. Aug. 1662. Joannis Ca-
simiri Ducis Brisponini filiam, Gustavi Adolphi
Regis Sueciae ex sorore septem, moderni Caroli Gustavi
Regis Sueciae sororem, ex qua suscepit

I. Fridericum Casimirum natum Wolgasti in Pomerania
27. Nov. 1645. ob. post 4. menses, et Wolforti monumentis
Pomeranicis illatus.

II. Christinam nat. Wolgasti 27. Apr. 1645. nuptam

Marchioni Alberto Onolsbaco Brandenburgico, et
post ejus mortem Dⁿ. Friderico Duci Saxonie linea
Gothaxe an. 1668.

3. Eleonoram Catharinam, nat. Uckermünde 11. Maj
1626. ob. Wolgast 9. Jul. 1677. ibiq; sepultam.

4. Fridericum magnum nat. ibid. 25. Sept. 1647.

5. Carolum Gustavum nat. ibid. 27. Sept. 1648.

6. Catharinam Barbaram nat. ibid. 11. Jul. 1650.

7. Johannam Elisabetham, nat. Durl. 6. Nov. 1651. ob. 1680.

8. Eleonoram Fridericam, nat. ibid. 6. Mart. 1658. obiit
12. Apr. ejusdem anni, sepultam Forzkemij.

Idem post mortem prima uxoris suscepit ex Johanna
Baurin civice Heidelbergensi et vidua N. de Sandos, civis
et mercatoris de Neocomo ad lacum filios duos Frideri-
cum et Bernhardum dominos de Muntzheim; Quanta
Princeps hic animi moderatione, prudentia et sagacitate
fuerit praeclitus, ejus res gesta testabuntur. Tyrocinia
belli sub Bernhardo Vinariensi feliciter jacto ad summum
perfecit in bello Polonico et Danico Hungario et tan-
dem germanico, quo primum ab Ordinibus Imperij ex
jussu Caesaris Marschallus campi susceptus est Ratisbonae
an. 1674. solenniter juramento cum aliis principibus
generalibus obligatus est. Tandem Caesar eundem im-
peratorem suum campi Marschallum declaravit 1676. in febr.
Ex quo tempore obsidionem Philipsburgi molitus et tan-
dem ejusdem anni aestate aggressus est, feliciterq; mens. sept.
consumavit. ob. 1677. 5. Jan. Paulo ante mortem
variis agitur calumniis ab iis, qui auctoritati et
gloria Principis praeter officium invidabant, quas
tamen animo heroico vicit, ulturus tamen, si vita

superfluis; Magnanimitatem et patientiam vix
majorem in ullo principum invenies; Triennio ante
mortem genua labefere et vires corporis deficere cape-
runt, ac etiam Stomachi ꝑ. ex nimio usu glaciati potus
contracta ꝑ. tandem laboravit ex itinere Viennam destinato
ubi cum Cesare super belli negotiis consulturus ꝑ. Dur-
lacum reversus decubuit mortifice. Vid. Panegy. Inj. Heftij
ejusdemque funerati.

Huc quoque recensentur in MS.^o Fingleri à D.^o Schneidero
exarato Marchiones Linea Brado-Durlacensis.
Sequuntur nunc in Linea Brado-Badenfi dependentes
à Bernardo Christophori filio

XXXIV. Bernhardus hujus nominis quartus,
natus 1474. die Veneris ante Dionysij circa hora 14.ta
miles Caesaris Maximiliani, et gubernator Lutze-
burgicus, Sexagenarius ducit uxorem 1538. Dominus
primium in Sponheim et Rodomacho, sed post Philip-
pum fratrem Dñus in Baden et Lahr, inter ipsum
et fratrem Ernestum quodam exorta sunt dissidia
ꝑ. fratrem enim Concordia rara ꝑ. qua tamen mansue-
tudine et humanitate Ernesti sopita leguntur. ob. 1536.
9. Nov. Uxor fuit Francisca Lutzelburgensis, filia Ca-
roli comitis Reginiaci Roaspi et Brienna ꝑ. cujus titulus
erat, Charles de Guery, Admiral de France, comte de
Dousantios, Cons. ꝑ. qua post mortem ejus nupsit Adolpho
Comiti à Nassau-Wisbaden, mortua an. 1566. 27. Jun. ex qua
nati sunt Philibertus et Christophorus.

Philibertus Marchio Badensis, Dñus in Baden
 et Sponheim, natus an. 1536. 22. Jan. Dux et miles ma-
 gnanimus, tam in Hungaria contra Turcam, quam in
 Gallia adversus Hugonotas, uti appellant, in quo etiam
 bello ad Montocursum sanguinolento praelio comisso amif-
 fus est 1569. 3. Oct. Monumentum ipsi Bada positum
 hoc est: Dei gratia Philibertus Marchio Badensis, Co-
 mes Sponheimensis, natus Badens Marchicus an. 1536.
 regnavit pacifice años 14. tandem Gallorum Regi contra
 suos rebelles militem fortem sese prabens, vitam in
 Gallia strenue pugnatam prope Monconturin ipsa pugna
 clausit, animam Deo comendatam die 3. Oct. an. 1569.
 reddidit, qui requiescat in pace divina, amen. Job. c. 17.
 Libera me Domine, et pone me juxta te, et cussoris manus
 pugnet contra me, dies enim mei transierunt.

Uxorem habuit. Mechtildem filiam Wilhelmi Ducis
 Bavariae ductam an. 1556. 2. Nov. sepultam Badena
 ubi año 1565. in Vigilia omnium Animarum vitam effla-
 vit, mater fuit quatuor Liberonum

1. Jacobea. 2. Anna Maria. 3. Maria Salames. 4. Phi-
 lippi

Jacobea nata est 1558. 16. Jan. uxor facta Johannis
 Wilhelmi Ducis Juliacensis nupsit 1585. nuptiis Düspel-
 dorpij solennissime celebratis

2. Philippus III. Marchio in Baden, natus 1559. 19. Feb.
 princeps, si vagas libidines excipias, excellens, et variis
 virtutibus heroicis praeditus, obiit Sponsus Rastadij 1588.
 7. Jun. post 4ta vespertina, sepultus Bada, cui ex mandato
 Dñi Georgij Friderici March. Bad. hoc epitaphium scripsit
 Junglerus.

D O N S.

Illustrissimus Princeps et D. D. Philippus Marchio
Bad. Comes Sponheim. singulari herouicarum virtutum
splendore exornatus, et quod adulandi studio sincere di-
xerim, in artibus principis dignis ita excellens atque
eximius, ut parem suo tempore vix haberet, in ipso
aetatis virilis flore, misero vita humana excusus,
et patriam caelestem repetens cum uno per unum nunc
in vita beata quiescit, vita curriculum explevit an-
aetatis circiter 30. vixit enim aëos 29. mensis 3. septi-
manas 3. an. Chr. 1588. die 7. Jun.

A. F. J. F.

Sponsa ipsius fuit Sybilla filia Ducis Wilhelmi, Ducis
Cavensis, qua post ipsius mortem nupsit Carolo Marchio
ni Burggravia, Ferdinandi Ducis Austria, et Philippi
na Welfera patritia Augustana filio 1601. ult. febr.

3. Anna Maria Philiberti altera filia, nata anno
1562. 10. Jan. Uxor Alberti Domini à Rosenberg, Bo-
hemici principis an. 1578.

4. Maria Salome, tertia Philiberti filia, nat. 1563.
Cal. febr. Uxor Georgij Ludovici Landgravij in Leuck-
tenberg

XXXV. Christophorus / Philibertus et Philippus
non numerantur, quia n' propagarunt familiam: /
minor natus Bernhardi Marchionis filius, Marchio
Badensis, Dñus in Rodomach, ad Calibatam fuit desti-
natus, sed amore famina cujuscum nobilis, qua post
homicidium capite plexa est, accensus ex tristitia et
Melancholia in Suediam profectus, Cæciliam Regis
Gustavi filiam ibidem duxit uxorem an. 1564. m. Nov.

ob. 1575. 2. Aug. sepultus Rodomachi, cum natus
esset posthumus 1527. 26. May, pater ex dicta Cecilia
sex filiorum fuit. 1. Johannis Caroli. 2. Bernardi.
3. Caroli. 4. Philippi. 5. Christophori Gustavi. 6. E-
duardi Fortunati.

1. Joannes Carolus, natus in Suecia an. 1572. Eques
Ordinis Melitensis, ob. 1599. in bello Belgico.

2. Bernardus nat. an. 1570. m. Dec. obiit infans.

3. Carolus, natus Rodomachi an. 1569. 7. Mart.
obiit ex Hispania reversus Geneva 1590. magna spei
princeps

4. Philippus natus Rodomachi 1567. 15. Aug. Prin-
ceps non uox, adeo bona mentis et iudicij. Uxorem le-
gitimam nunquam habuit, sed concubinam nomine Ja-
cobinam ex Hollandia oriundam in vita reliquit.
ob. 1620. 6. Nov. Hochberga, quo ab agnato Dno Geor-
gio Friderico ob machinationes contra ipsum suspectus
an. 1605. 5. Apr. in custodiam missus erat, sepultus est
in Templo Sexavij prope Hochbergam. Vid. Godefred. in
suavis Historie Chronic p. 1063. ita: In Zwickling
Jahrs 1605. hat sich ein gefährliches Anschlag
in der Marggraffschaft Baden unterthan, welcher
Marggraff Philigg Marggrau Eduard Fortunati ficht,
Lafantur Swindel ind Conuul zu setzen Anordninet,
denn obwohl selber bis zu dem Verloste zu
Hilffung sich todt und sich selbst gefaltan, und
von der Hubschafft sich ein der Regiments
Marggrau selbst respectirt worden, hat es doch
einige Können spenden und Mittel und long ge-
dult, wie es in Oben Marggraffschaft wird in

Johann Gulbert vönggaw müßte, wo zu fu iud
 gassin allis vönggawolik bayfullat, und conilau
 abau des Marggwan vönggaw vönggaw nach dem
 hat zu Landgüchlichu vönggaw vönggaw vönggaw
 sellau, hat us solich Zeit in Hofschau zu effectuiren
 in recht gawönnu, abau ab hiel vönggaw vönggaw
 Auglag, conil vönggaw an dem Tag kam, in vönggaw
 vönggaw ab ward vönggaw Marggwan vönggaw mit vönggaw
 vönggaw vönggaw vönggaw vönggaw in vönggaw
 vönggaw vönggaw; kam als vönggaw vönggaw vönggaw
 vönggaw vönggaw vönggaw, in na loost fette vönggaw vönggaw

5. Christoph Gustav, natus Badena 1566. 17. Aug.
 cecus et claudus obiit Podymachi in miserrimo statu an.
 1609. aetate 43.

6. Eduardus Fortunatus

XXXVI. Eduardus Fortunatus Christophori
 filius, natus in Anglia 1565. 17. Sept. Marchio in
 Baden, et Comes in Sponheim, qui dum Marchionatus
 badensem non solum aere alieno plurimum oneraret,
 sed omnino ab appatibus alienare, et in Fuggerorum
 familiam transferre intenderet, aliisque graviora ma-
 chinaretur, agnato suo Dñ. Ernesto Friderico ansam
 dedit, Marchinatus superioris occupandi, et causas
 occupationis scripto publico evulgandi; unde ab E-
 duardo fortunato, et postejus mortem ab ipsius Li-
 beris lio in Aula caesarea mota super spolio, qua
 sub tribus Imperatoribus Rudolpho II. Matthis et

Ferdinando II. pependit, donec an. 1622. S. Georgio
Friderico ad Wimpinam praelio superato in Aula
caesarea, ipse Casare Ferdinando pro Tribunali sedente
sententia pro Eduardi liberis contra Georgium Fride-
ricum promulgaretur, et vigore dicta Sententia E-
duardi Liberi in possessionem hereditatis paterna,
quod eodem anno factum est, restituerentur.

Eduardus Fortunatus hic, cum à Carolo Bisontino Bur-
chensfeldensē Castellum visitatum esset, de scala lapsus
fracta Cervice mortuus est an. 1600. 18. Jun. cum
paucis ante diebus scil. 8. Jun. testamentū fecisset.
Ex Maria ab Ecken de Bruxellis genuit

1. Annam Mariam Lucretiam. 2. Wilhelmum. 3.
Hermannum Fortunatum. 4. Albertum (Carolus).

1. Anna Maria Lucretia, nata 1592. 7. Apr. Vere-
lus nell Isoladi.

2. Albertus Carolus permisso Pontificis Monasterio
Frauenalb pro dimidia parte ad 5. annos adeptus est,
ita, ut redditibus annuis ad suam sustentationem u-
tendi fruendi liberam potestatem haberet, quem in fi-
dem subditi dicti Monasterij homagium seu Juramentis
fidelitatis ipsi 17. Maji 1625. prestiterunt, ob. 1626.

3. Hermannus fortunatus, alter natus filius, miles,
et Turma equitum hispanicorum. Uxor Antonetta
filia Christophori, liberij Baronis in Grickingen,
vidua Baronis de Hohenfassen, nuptia celebrata Ba-
da 7. Apr. 1627. Ex qua nati.

1. Carolus Wilhelmus Eugenius, Canonicy Oten.

2. Leopoldus, ob. a no septimo

3. Maria Sidonia nat. 1595. nupta Friderico Principi
Zollerano Hechingensi.

II. Coniux Maria Sidonia Comitis de Falckenstein, ex
 qua suscepit 4.to Philippum Balthasarem, qui mature obiit.
 Ceterum dictus Hermannus fortunatus pro sua heredi-
 taria portione accepit Dynastias et Dominia Marchica
 in Ducatu Luemburgico.
 Hucusque M^ostum Günglerij, manu Dⁿⁱ Schneideri exa-
 ratum sepe extendit.

Nunc subiiciam Notas marginales manu ipsius
 Dⁿⁱ Schneideri et Dⁿⁱ Maleri additas, quorum hujus
 lib. M. illius Litera D. notabo.

Not. 1. ad proleg. et quidem in Opin. 5. pag. 13. lin. 2.
 ad verba: nova arma, Rubellam seu coccinum bal-
 theum in armis et Scuto Badenoi significare Ther-
 mas Badenses, et non, ut hactenus creditum, Frabem,
 argumento esse potest, quod in Scuto Suecia transver-
 sa linea significare dicuntur tres nobiles lacus in
 dicto regno noti. Haec in Scuto Ungaria IV fasciis
 dicuntur significare IV flumina ejusdem regni.

Not. 2. Ludwig Germ. princeps l. 7. pag. mihi 451. Eodem
 forsitan modo Scutum Fortheimense tribus fasciis in-
 signitur, forsitan ob tria flumina ibidem confluentia. M.

Not. 3. ad eadem proleg. opin. 6. p. 17. linea 14. ad
 verba: investigare constituerant. in Italia non re-
 spondit eventus: habentur in Collectaneis Pistorianis lit-
 tere Italicae super hac materia p. 159. 161. ubi sic: 1072.
 Bonifacio Marchese era supra del castello di cerco nell
 Veronese. 1139. Alberto Marchese era supra del Castello
 di cerco nell Veronese. 1154. Sarsedinof. Si Alberto

Marchese governara Verona insieme con. 14. gsol.
1149. Ermano era Marchese di Verona et ando alla
presadi terra santa. D.

Not. 3. ad Bertholdum I. pag. 20. lin. 1. Cujus causam
conferendus citatur Vitriar. l. 1. tit. 16. §. 11. p. m. 417.
Col. 2.

Altera Bertholdi uxor fuisse dicitur Beatrix
Dolphi Rheinfeldensis, et Ducis Alemannis filia vitriar.
ad verba: Hermannum Marchionem notatur; eum
Hermannum vocatum esse marchionem absq; marchio
nato, id quod illis temporibus insolitum non fuerit,
vidi, qua adducit Obrecht prodromo rer. Alsat. p. m.
227. et 230. de Bertholdo II. vid. Vitriar. pag. m. 415.
Col. 1. ad verba, quibus Bertholdus II. Dux Burgundia
vocatur, notatum est: Burgundia hic non est illa
major, sed ea, qua, cis montem Juram est, et Curiam
habuit hic Bertholdus in arce regia Burgdorf, qui tra-
ctus hodie Bernensibus et Solodurnensibus, ac partim
Friburgensibus patet. Goldastus rer. Alemanic. T. 2. p. 5.
pag. 10. ad verba: Dux Alemannia cedere cogitur du-
catu Alemannia in favorem Frederici Hohenstauffensis.
Vitriar. et Obrecht prodrom. rer. Alsat. p. 226. ad verba: Uxor
habuit Agnetem, alias Sophiam Henrici superbi, Sa-
xonieq; Ducis filiam, et videtur Agnetem hic con-
fundi Bertholdum I. et II. de quo errore vid. Vitriar.

Not. 4. pag. 37. lin. 8. fratris in Brisgoia hoc
notantur: reliqua enim ditioes in Burgundia
ceperunt Comiti Kyburg, quem alterum affinem nomi-
nat Munster Cosmogr. l. 2. c. 256. M.

Not. 5. pag. 27. ad lin. 17. Münster nominat uxorem N. filiam comitis de Kyburg, vid. l. 3. de German. p. 258. inde videtur, ait Malerus, duas habuisse uxores. Ego addo, duas Bertholdo V. expresse uxores Jünglerus habuit, dum Noverca Bertholdi V. liberorum meminit, aut igitur ipsa comitissa de Kyburg fuit noverca illa nefanda, aut tres habuit uxores

Not. 6. p. 28. lin. 18. In literis Murensibus citantur Origines comitum de Habsburg, Abbatis Murensis p. 58.

Not. 7. p. 29. lin. 5. ad Hermannum III. hac notantur: Hermannus II. seu III. titulatus, domini Hochberga ob. 1160. Pistor. in Coll. p. 159. itē, an. 1120. Was Goyßburg woz Eichenbulo ninnē Eylan stou Goyßburg. List. 1161. Was ja juchē anjstau, das ja ninnē Gail an Goyßburg, und ja in ein Mauggorsten, joudron und Gerson stou Goyßburg gntwist. Alberti M. uxor fuisse dicitur Bertha Lotharingia. Hic inter testes numeratur in Bulla Friderici Imp. de Limit. E. p. 53. Constant. an. 1155. Vid. Buccelini Sapog. Const. p. 53.

Not. 8. p. 29. ad Hermannum IV. Torneamento Noriberga 1190. habito interfuit Rudolphus Marchio Bad. ut et Wernerus Marchio de Hohenberg, quo finito conduxerunt illi Caesarem Henricum VI. Donaverdam, ille cum 120. Equis, hic cum 64. Vid. Bonifacij Tauffenbachs Chron. Norib. MS. Idem Hermannus subscripsit Diplomati Foundationis Canobij Truttenufen an. 1181. cujus formulam dat Obrecht prod. rer. Alf. v. i. c. 10. p. miki 228. Filia Hermannii IV. Mecklides nupta.

Bertholdo V. Comiti Hennebergico, qui obiit 1218. Spangenberg. Chronic. Henneberg. L. 2. 15. Fridericus frater Hermannii adfuit Torneamento Colonia an. 1179 habito, Munsteri Cosmogr. L. 5. c. 114. p. 1234. M.

Num. 9. pag. 40. lin. 15 ad Henricum Hermannii V. fratrem, ad quod huic Henrico concessus sit in divisione cum fratre Hermano titulus, et jus Landgraviae sua Brisgoia, quem Hermanus I. Bertholdi II. frater in divisione patrimonij loco accepit, et ad Hermannum II. III. et IV. et deniq. ad V. fratrem Henricum transmissus sit. Huius Henrici pronepos autem isidem Henricus III. 1201. in divisione paterna accepit, titulumq. cepit sed post Comiti Triburgico occasione datus pro 700. marciis pignora vit 1218. Henricus VII. Liff. in Coll. p. 159. 17. 26. Sabau sin juf Landgrawen in Landgrawen gescriben, wie Sam I. Marggraf Hainrich 1288. einen Landgrawen in Landgrawen ununt, und in Landgrawen noch 1401. 1414. / a Sigismundo / 1429. Hofmannen sind. D.

Num. 10. ad Henricum I. pag. 40. Henricus interfuit Torneamento XII. Noriberge an. 1197. habito; Munster L. 5. c. 114. p. 1235. unacum Rudolpho Marchione, Badenfi. Et an. 1209. eidem Hassiludius Wormatia adfuit Burcardus II. Marchio Hachberg. f. 63. L. 5. c. eod. p. 1236. An. 1211. adfuit equestribus Ludis Rayensburgi Rudolphi I. Inu Grosen, unacum Johanne Marchione de Pöfeln, Id. cit. c. p. 1241. Hermanus Marchio de Baden / quem Henrici I. filium fuisse ratio temporis suadet / litigavit an. 1234.

cum Eginone Comite Friburgi de Argentifodinis et
Custodis Sylvarum Limneus p. 2. g. 26.

Num. 11. ad Henricum II. pag. 41. lin. 4. Hic Hen-
ricus II. letem, qua Epō Basileensi et Sociis cum Aug-
dolpho comite Habspurgensi et Sociis intercedebat, con-
iunctio cum Burggravio Norimbergensi consiliis com-
ponit an. 1272. Vid. Urffisij Chron. Basil. l. 2. c. 21.
pag. 155. M.

Num. 12. ad Henricum III. p. 41. Hic Marchio portabat
hac in arte cum Ottocaro aquilam Imperij. Vid. Urffisij
Chron. Basil. l. 2. p. 155. et seq. comissa est hac pugna,
in qua Ottocarus occubuit, an. 1278. M.

Num. 13. ad Henricum IV. et Rud. p. 42. Hi duo
patres emunt à Comitibus de Vehrigen quadam jura
et redditus in pago Mallerdingen an. 1297. Forster p. 17. M.

Num. 14. ad Henricum IV. p. 42. hic Henricus
proprio et tutorio nomine concedit facultatem constru-
endi Castrum /: Magna = Döls /: Alnui Burg /: Funnudingru /:
nobili Conrado Henrico Dieterico Schneülin, de quo
vid. literas apud Forster p. 22. quæ data sunt Friburgi
an. C. 1314. post Pentecostes festum. Unde conijcere li-
cet, Landgraviatus jura in Brisgoia mansisse indi-
visa apud Marchiones. M.

Num. 15. ad Henricum V. p. 42. Forster p. m. 27.
Obtinisse Henricum V. Reuzingen, Kuzenberg, cum
quibusdam vicinis pagis in feudum à Dn. Friderico
Ufenberg, an. 1352. imò jure Emptionis pro 5000.
acquisivit Dynastiam Ufenbergensem. Vid. Forster. rela-
tionem de 30. Mart. 1631. Hic Henricus tutelam gerit

Johannis et Hesperis Dominorum de Usenberg fratrum, eorumque nomine confirmat venditionem Baronum Schliengen, Mauchen, et Steinenstat, factam per Dominos de Neuenfels, nobiles, Dño Johanni Epō Basileensi an. 1334. Vid. Acta Basileensia, ubi in Instrumentum Emptionis invenitur. Idem Henricus Dño in Kenzingen et Nürnberg presentiam parvam Curia iterum ceidisse dicitur an. 1358. Vid. Förster p. m. 28. M.

Num. 16. ad Johannem p. 47. lin. g. Johannes et Hespō fratres dividunt arcem Hachberg cum redditibus an. 1386. Förster. l. c. Hic Johannes forsan idem est, contra quem Epus Argent. Comes Wiertemberg: et Civitas Argentina fœdus composuere an. 1381. Vid. Wenzleri Colloquium Jurisp. sive Disputat. Ruing. §. 24. p. 98. M.

Num. 17. ad Henricum VI. p. 45. Juxta Försterum qui allegat pacta gentilitia, despondebatur hic Henricus Margaretha com. de Nellenburg, qua erat filia Anna, nata comitis de Thierstein an. 13... M.

Num. 18. ad Ottonem II. p. 47. ad verba: vendidit Marchionatum: postquam eum etiam Marchio Rudolphus Rötelenus, neque Triburgum civitas emere voluerant. Vid. Förster p. 38. et Spener opere Heracl. F. 2. l. 2. c. 4. p. 281. M.

Num. 19. ad Ottonem III. p. 44. Huic Ottoni oppignoratur dynastia Wehr per Domum Austriacam. Vid. Ustulij Chron. Basil. l. i. c. 21. Hic forsan per mutationis jure cedit jus advocatis in Canobium
ystein

Ufflein cum Villa Lutlingen Epō Basileensi pro villa
 Hottselein, quam vicissim in feudum recipit ab Epō.
 Vid. Tractatus cum Epō de an. 1509. art. 16. Vendit idem
 Comendatori Ord. Equit. S. Joannis in Neuenburg rivulus
 per Schliengen transfluentem, Hölle dictum pro 13.
 maris argenti puri an. 1551. Vid. Emptionis littera in
 Actis Basil. de dato S. Agnesia 1551. M.

Num. 20. ad Rudolphum V. seu VI. p. 45. Mar-
 chio Rudolphus V. seu VI. capitur à civibus tumultuan-
 tibus, cum ibi trachanalia celebraret cum Duce Au-
 stria et aliis an. 1377. Urstisj Chron. Bas. 4. c. 5. p. 190.
 Hic Rudolphus dabat Conjugi sua pro Morgegaba 100.
 marcas argenti, in cujus securitatem oppignoravit
 bona quadam. Investitur iste ab Epō Joanne, et par-
 tem feudorum oppignorat uxori in securitatem Mor-
 gegaba. V. litteras in Actis Basil. de an. 1345. M.

Num. 21. ad Ottonem III. p. 44. Otto III. inve-
 stitur super feudis Basiliensibus unacum Nepote Ru-
 dolpho, Rudolphi fratris filio ab Epō Joanne à C. 1365

Num. 22. ad Uxorem Rudolphi V. seu VI. p. 45. lin. 3
 Epus epitaphium:

D O M S.

Muffripina Heroina Catharina, Huldrici comitis Thier-
 steini filia, Rudolphi Marchionis Hackbergensis,
 Landgravij Pringoia, primæ ex ea familia Rœtela Dñj
 Conjugi, Rudolphi matri, Wilhelmi avia, Rudolphi
 proavia, Philippi / in quo Stirps mascula desit: / ab-
 avia, multarum ejus seculi calamitatum Spectatrix,
 año post exequias CCXII. virtutis ergo S. B. L.

Basil. templum instaurans, ultimi temporis A. M. D.
M. C. M. H. L. P.

Ich Joha Hartmann, der Land und Lutz, Und Edman
Rind garwasa, mit der gemainum Linc und Vro
Lufant der Loru stou min, und besalt allzain
von Gind min is ein Gaisin loas, Pott min zu
niurn fgnuast bapfse Marggrat Rindolgd
fins am mild, der is mit Basel linblif halt,
dam is ein jungaw farn, gabaf, Ich wagen Har
grat Rindolgd was nach minum Liebaw farn
Zeit, labt is allfins in Mitronn wof, bid min
xijf min farn und Epist, Ina Mupn vllas fng
land ist.

Num. 23. ad Rudolphum VI. seu VII. pag. 75.

Rudolphus hic fœdus defensivum facit cum urbe Basileensi ad quinquennium, ita ut alterius inimicos intra spatium X miliarium circa urbem junctis armis auxiliis esse debeat. Marchio quidem cum IV. hastis, Bauging pila vero cum VIII. hastis, equis et aliis bene armatis Vistifius l. c. s. 4. c. 12. p. 212. Eius et comitis palatini cura inducias contrahunt. Basileenses cum Austriacis et Burgundis an. 1409. Id. c. 13. p. 222. c. 16. multo labore et bono successu post tres Septimanas conducit ibid. add. Munsteri Cosm. 13. c. 104.

Investitur ab Epō Basileensi super bonis feudalibus an. 1368. à Comite Conrado Friburgensi recipitur in confirmationem omnium feudorum ubicunque sitorum an. C.

1388. 8. post Pascha, idqz factum consensu Epi et
 Capituli Basileensis, quarum literarum dies erat O.
 post Annunt. Maria 1394. vid. literas desuper /: forte
 super hac re: exaratas in libro veteri num. 14. simi-
 les literas vid. ibidem ab Epi Humberto die 4. ante Phi-
 lippi Jacobi an. 1400. Marggward Rudolfs von
 Weisbach seten sine Verlust in dem Kloster zu S.
 Clara im mittlen Rhy, Sigunt, Saffarin, Ermelin,
 Gonsalw, und einig Saun gndacht in nunn
 gartensin Gunt de 1400. vid. Berenselsis in Aufsatz-
 achen, Sappelbau gibt es ein Einigung von 1600
 Jahren cum onere der Zinsfalls: Item J. Damm
 loben von Offlikon und Zülikon. Als Marg-
 ward Rudolfs 2. sinne Verlust in dem Kloster
 von S. Clara nach Rhy an. 1407. gahen seten,
 gab sinne Annastin frau Anna gndacht von
 sin von Sengburg ein grosser Mast, wozu alle
 die frauen in dem Ort galden worden. Urk. loc.
 cit. l. 4. c. 12. p. 211. M.

Num. 24. ad Wilhelmum p. 45. Cum Dominus
 de Neuberg, Praefectus Austriacorum in Lauffenburg,
 Basileenses et Bernenses Mercatores variis modis ve-
 rapet, eisqz inter Thiengen et Schaffhausen 1000. R.
 in variis mercibus rapuisset, id quod dictae urbes
 postea bello vindicarunt. Hic Marchio Wilhelmus ut-
 pote Landvoghtus Austriacus saepius interpellatus super

restitutionem per dictas urbes. Urffius l. cit. l. 5. c. 27. p. 271.

Idem postea frequentat nomine Austria conventum partium pro amabili compositione Rheinfelsa 1443. idem pag. 277. Eius Subditi aggeres ex concisis arboribus faciunt, et ita provinciam muniunt prope Schwerstatt contra irruptionem Gallorum in Lauffenburg, Seckingen et Waldshut praesidia agentium, restantem per March. Wilhelmum transigitur an. 1444. idem p. 5. c. 40. p. 284. seq.

Cum Austriaci in Castro Rheinfeldenfi. Stain. ex oppugnarentur defendebant ipsi se formentis, et in specie uno. Solmsliu. quod fuerat Marchionis Wilhelmi. Urff. l. c. l. 5. c. 40. p. 298. quod cum pluribus aliis formentis Basileensibus in partem prada cepit. Idem pag. 299. Cum Basileenses an. 1441. per Gallia Delphinum, qui eos numerofo exercitu invasit, multa pertulissent damna, post eorum discesum auctores hujus injuria pro hostibus declarant per S. C. sum, civitate eos cum eorum familiis ad tempus vita interdixerant. Ex horum numero erat inter plures alios etiam Wilhelmus marchio Hochberg. Landgravius Suseberg. et Dyn. Roetel. praefectus provincialis. Urff. l. 5. c. 40. p. 294. Invadunt etiam cives palatium Marchionis in urbe, idque et alia spoliunt. ibid. l. 5. c. 40. p. 295. quos vim Domini vel inhabitatores vino redimunt. ibid. Cedit filius imperium et ditiones an. 1444. ib. l. 1. c. 20.

Fuit Wilhelmus Austriacorum Praefectus provincialis
 per Sundgoviam, Alsatiam, et Nigram syl-
 vam. Id. L. i. c. 20. p. 64. et hoc nomine mittit Turin-
 genibus praefidiarios. id. L. 5. c. 28.

Et mediatore et concurrentibus Basileensibus, Bernensibus,
 et Solodurensibus componitur bellum Joannis de Froberg,
 ex Burgundia, cum Sundgovicibus. id. L. 4. c. 25. p. 247.
 an. 1428.

Eligitur iudex certaminis et duelli inter Joannem de
 Merle nobilem Hispanum, et Henricum de Ramstein, cui
 apud eum in iudicando Johannes Comes de Thierstein, Ru-
 dolph de Ramstein, Egloff de Rathsamhausen, et Tu-
 ring de Halbweil. Id. L. 4. c. 25. p. 247.

Eius ope evadit clanculum e Concilio Basileensi pon-
 tificius Legatus Cardinalis S. Angeli. Id. L. 5. c. 24.
 Tradit vivus ipse filius ditiones suas, quibus et Joannem
 com. de Freiburg Tutorem constituit. Vid. Forster opere
 general. et hoc an. 1441. retenta solum Sylva nigra cum
 Schoenau et Dottnau, qua erant hypotheca austriaca,
 quas tamen postea an. 1451. etiam donat Rudolpho
 filio. v. Forster l. c. M.

Not. 25. ad Rudolphum VI. vel VII. p. 45. Hic
 Rudolphus VI. seu VII. interfuit Concilio Constantiensi
 cum filio suo. Münsleri Cosm. p. 589. eidem oppignorantur
 ab Ep'o Basileensi Humberto Hornberg, Wallen-
 burg, et Liechtental an. 1395. Urst. l. c. 4. p. 199. M.

Not. 26. ad Rudolphum VIII. seu IX. p. 45. Hic
 de novo pangit fadus cum Republica Bernensi, quod

ante ipsum Comites de Friburg ratione Comitatus Novicassri habebant, an. 1457. Stettler l. 4. p. 179. factus enim est hoc anno per mortem Joannis Comitis de Friburg Comes Novocastrensis. V. Förster, qui etiam teste tempore belli Burgundici neutras partes sumit, et ita ditiones conservat. Dicitur à Cesare an. 1457. proscriptus. Vid. Deductionem German. de novo castro. M.

Not. 27. ad Philippum p. 46. Philippus ut plurimum habitabat Novicassri, et rarus erat in Brisgoia subivit Imperij Collectas ratione Ferrarum Brisgoicarum non vero ratione Com. Novicassri. Förster l. c. Maximilianus Imperator confert ei facultatem exercendi jurisdictionem criminalem. Corejus exenteratum sepelitur per Deputatos Vidua in templo Nöselano non obstantibus praefectis March. ~~quorum~~ Christophori, quibus tamen pro omnis honoris et beneficii genere, quod offerret et exhibere parati erant, neque gratia ulla acta, neque etiam illud acceptum fuit. Förster l. c. M.

Not. 28. ad Hermanum V. p. 277. lin. 17. ad verba: ex patrimonio uxoris. scil. Ermentrudis seu Ermengardis, Cyradi palatini ex filia Agnet, et Henrico palatino filio Henrici Leonis, Bavaria et Saxonie Ducis. Vid. Freheri origin. palat. c. 11. p. 92. reptis. Tollneri Hist. Palat. p. 22. obi. ad verba: orta est contentio: literas vide in forma in libro Archiv. sub n. 14. ex quibus literis non apparet, litem fuisse inter Marchionem et Comitem, sed tantum confirmatam

ipse feudalitatem dictorum bonorum, et jus Vasaligij
Dico comiti, cui adfistebat Marchio.

Dicitur hic Marchio post obitum Henrici Palatini, So-
ceri sui unacum affine Ottone illustri palatino /: cui
Clementrudis soror Agnes nupsit, juxta Tolnens p. 262. /
reddidisse Casari Friderico II. omne jus, quod habuerunt in
territorio Brunsvicensi, uti hoc ex Meibomio testatur
Tolner. l. c. p. 262. an. C. 1227. postea tamen Otto pala-
tinus, Henrici ex fratre nepos opera Ottonis et Joannis
March. Brandenb. occupat armis Brunsvicum an. 1227.
quod Fridericus II. Imp. frustra repetere volebat per fi-
liam ibid. p. 262.

Hermanus Marchio Bad. interfuit 1235. Hassiludio
Mürzburgi Münster Cosm. l. 5. c. 414. p. 1237. M.

Not. 29. ad Hermanum VI. p. 48. lin. ad verba:
uxor fuit Gertruda: de hac Gertruda hoc habet Listorij
in Coll. p. 155. hac Gertrudis mortuo primo marito
nupsit Wenceslao Marchioni Moravienfi, qui sine ha-
reda moritur; tertio nubit regi ex Reussen, ex qua
Agnes filia, quam cum utero mater gereret, maritus
nupsus deserit uxorem: ita mater et filia Ducatum
Austriæ retinent. filia Agnes a misso fratre Friderico
et mater, cum haeres esset Austria, opprimitur ab Ot-
tocaro, et cogitur nubere Ulrico comiti Herren-
bergensi /: Henneberg /: cum antea habuisset Ulricus
Ducem Carinthia, ita Ottocarus fit Dux Austria. D.

Not. 30. ad Rudolphum I. p. 49. Cum . . . comes
de Leiningen Argentinenfis, qui habebant Treugam
March. Rudolpho, impulisset ad incendendum oppidum

ejus Selz, non potuit comoveri, ut hoc armis vindicaret, sed promisit, se aliter quam jure velle experiri. vide ejus libros de 1274. apud Wencker, de Regist. p. 179. Confer ea, quae Obrecht prod. rer. Alf. traducit ex Chronico Austria, ubi etiam Belli, quod Rudolphus I. Imp. contra ipsum gerebat, mentionem facit, in quo dicitur devictus et humiliatus an. 1276. add. Urssinius l. cit. l. 3. c. 1. p. 138. dicitur post extinctam familiam de Hohenstauffen in Conradino Neapoli decollato, sibi vindicare voluisse ducatum Suevia, olim per Henricum IV. Imp. Bertholdo Zeringensi per injuriam ereptum tum feudum apertum, sed conatus hic successu caruit, dum Rudolphus I. Imp. dictum Ducatum filio suo Rudolpho dedit, uti hoc ex Crusii Annal. Suev. l. 2. c. 19. et Gerard. de Quo Chron. Austr. l. 1. p. 27. 34. demonstrat Sveder, pratens. Illustr. IV. Sed. 2. c. 1. M.

Num. 31. ad Rudolphum minorem p. 49. Reconciliatur Spirensibus super damnis, quibus eos affecit in bello, quod pro Friderico Austriaco contra Ludovicum Bavarum gessit. Lehmanni Chron. Spir. p. 672. an. C. 1323. forsan est erroneum, quod sit mortuus an. 1322. M.

Not. 32. ad Hesponem p. 49. Ejus opera et consilio utebatur Eberhardus Comes Württembergensis, postea Dux. Vid. Hottledger l. 3. c. 1. p. 615. ad hunc enim, cum affinem se recepit, postquam ex Obsidione Castri Aspergensis evasisset. id. p. 616. pro quo tamen beneficio postea se ingratum exhibet comes, obsidione cingendo arcem Marchionis Reichenbach, quo Marchio

Rudolphus VII. fortiter defendit. vid. infra sub Rudol-
pho VII. Lehmann l. c. VII. II § 2. M.

Not. 33. ad Hermannum VII. p. 49. ad verba: uxorem
habuit. . . ponat Geustam Anhaltinam M.

Not. 34. ad Fridericum II. p. 50. Hic cum fratre Ru-
dolpho Civitati Spirensi aperturam arcis Ochsenslein pro-
mittit contra quoscunque, exceptis Marchione Rudolpho se-
niori et juniori et March. Hesone jus dictae Civitatis n̄
donegantibus s. post Petri et Pauli 1326. Lehman. l. c. p. 676.
Idem Fridericus II. cum Hermanno filio oppignorat cū con-
sensu Spirensium dictam arcem Ochsensberg Alberto de
Gemingem ab Enzberg, salvo jure apertura Spirensibus
competente secundū pacta cum iis intervenientia. vid.
lib. Oppign. de 1375. Lehman. c. 5. p. 677. M.

Not. 35. ad Rudolphum V. p. 51. An. 1320. obsidet
Ep̄us Berchtoldus cum Civibus Argentinesibus frustra
Badenam et Stolhoviū opem ferenti Marchioni comite
de Würtemberg. Königshovj Chron. Alf. c. 5. §. 129. p. 220.
Lehman. l. c. 14. p. 652. Hic Rudolphus legitur à
Leopoldo Austriaco, qui nōc fratris sui Friderici eo tempore
captivi à Civitatibus Alsatiae in Advocatum eligebatur
sub-advocatus Alsaticarum istarum Civitatum. Obrecht.
p. 1. R. A. vol. 1. c. 10. p. 282. Intercedit cum aliis apud
Spirenses pro Stempferis civibus rebellibus, quibus gratia
obtinet an. 1330. Lehman. p. 673. pignoris jure possidebat
urbem Seltz ab Imperio, quae an. 1357. ab urbibus Alsa-
tia funditus deleta in odium ejus. Königsh. c. 5. p. 214. M

Not. 36. ad Rudolphum VII. p. 52. Interfuit Ha-
 stiliudis habitis Ingelhemij an. 1337. et Schaffhusia 1392.
 Munsteri Cosm. l. 5. c. 414. p. 1242. et p. 1246. Hic
 investitur simul cum Electore palatino Ruperto per
 Carolum IV. 1362. postquã pacto successorio cum patre
 magno comite Ludovico de Oettingen convento reun-
 tiavit. Vid. Lib. Investitura de 1362. apud Schiller I. F. H.
 p. 521.

ad verba: cum Württembergico scil. super domino aris
 Reichenbach, vid. Horstleder l. 3. c. 1. p. 616. ubi quadam
 de fide erga Württembergenses, in comunione feudi
 Marchionatus assumit Rudolphus Rupertum comitem
 palatinum et Electorem sub conditione Successionis in
 casu non existentium liberorum masculorum. vid. literas
 investiturae per Ces. Maj. Caroli IV. datas. 1362. Auxilium
 fert comiti Egoni de Fryburg contra urbem hujus nominis
 an. 1366. Königsh. c. 5. §. 124. p. 217.

Not. 37. ad Bernhardum I. p. 53. Interfuit Hasti-
 ludiis Eblinga an. 1374. habitis, Munst. l. c. p. 1244. ci-
 tavit Imperatoris nomine Ludovicum Ducem Bavariae
 ad Judicium Principum suis sub Eustachio Knist. vid. Hip-
 pol. a Lapide p. 1. c. 10. Sect. 2. pag. 165.

Judicavit, seu iudicis vices nomine Imperatoris egit in causa
 Casper à Schlieken, et Hansen a Hohenstein contra Stund,
 Besoldi Thes. pract. voc. Eustachio Knist. Cum emisisset
 Marchionatum Hachberg, nova Felonia institueret co-
 natur, idem subditorum, qui sine ipsius consensu
 vicinorum protectionem quaesiverunt, bona sibi servare

voluit, quod vicini, imprimis Triburgenses et Brisacenses agre ferebant, et propterea auxilio confederatorum suorum ipsi an. 1424. bellum inferunt. Vossij. l. 4. c. 24. Münster l. 3. c. 267. in quo bello obsidetur Muhlburgum, ante cujus oppugnationem res componitur per Episc. Herbipolensem et alios. vid. Förster p. 88. seq. litteras Civitatis imperij ad ipsum Marchionem datas, vid. apud Schillerum in Append. Inst. 3. publ. Quomodo hæc arx Principi huic agræ aliis simile nomen fatale fuerit, observavit Desold. l. c. Mühlendorf. arcem Neufurstenberg Förster pag. 86.

Primus hic est, qui investitur specificè s. r. cum enumeratione rerum feudalium ab Imp. Ruperto de an. 1405. vid. Schilleri Jus feud. Aleman. c. 22. p. 208.

ad verba: emit, atque &c. p. 53. lin. 20. emit ab Otone March. de Hockberg. an. 1415. v. lit. Emptionis apud Acta. Tradit filio Jacobo terras suas regendas an. 1425. Förster p. 84. sq. primo tantum Marchionatum Hackbergensem, postea etiam reliquas terras et Badenam.

ad verba: Uxor fuit Anna. ibid. lin. 23. cui constituit dotatitium et Morgengabam 20000 fl . confirmante Cesare Ruperto an. 1406. Schilleri jus feudale c. 26. §. ii propter damna sibi a Civitatibus confederatis illata, Urbem Spiram ad solvenda XV millia flor. adigit, quamvis ea hoc declinare voluerit. Lehman. l. c. 69. p. 76. 7.

In confederatione Electoris Palatini cum quibusdam aliis nominatim excipitur Marchio Bernhardus de Baden 1395. Id. VII. p. 768. Novam litem movet

Spirensibus, qui homines quosdam ejus proprios pro
 civibus receperant an. 1394. ibid. p. 769. quibus an.
 1398. unacum socio comite Frid. Veldentia bellum de-
 nuntiat. ib. VII. 71. p. 717. Tangit an. 1395. Fortenij
 sedus cum Archiepo Moguntino et aliis contra Fr. Disle-
 gn. v. Wenkeri collegiū f. p. stum Dislygalus Pring
 & 24. 1370. sub feria IV. post Epiph. denuntiant ei Ar-
 gentinenses captivitatem Decani Johannis de Ocksen-
 stein. Cum Archiepo Moguntino curado litem trans-
 egit, qua Argentinensibus cum Nobilitate inter-
 cepit an. 1422. v. Königshov. et Schilleri annot. XV.
 p. 878. ubi litera Transact.

Nol. 38. ad Jacobum p. 54. Adfuit hastiludis Heil-
 bronae an. 1408. habitis. Münster L. S. C. 414.
 Ecclesiam Badensem erexit in Cathedralē /: *Dist.* /
 v. ejus Testamentū de 1452. atq; sufficienter dotavit,
 eam vi voti ab ipso in manus parentis prestitit, vid.
 ipsum Testamentum. Fœdus cum Civitate Friburgo
 Brisgoia defensivum, excepto tamen Casare, Electore
 palatino, Epō Spirensi, itē Archiduce Austria, et
 terris Austriacis an. C. 1420. Förster p. 85.
 Comitem Egonem de Furstenberg investit de Neu-furstenberg
 an. 1425. Litem cum urbe Brisaco habet de Venatione
 in Saltu Ginglingano, qua per Wilhelmū marchionem
 de Hochberg sopitur an. 1436. Förster p. 86. Acquirit
 per tractatus cum Reinholdo de Wselingen post mortem
 conjugis sue Annae com. de Vsenberg an. 1428. pagos
 Brakingen et Bischoffingen, ut et oppidū Alsatia

Gemar. Förster p. 87. Gemar possidebat an. 1402. Dominus de Rapoltstein. Urffis. l. 4. c. 9. circa fin.

Not. 39. ad Johannem p. 57. Interfuit hastiludio an. 1436. Stutgardia habito. Münster l. 5. c. 414. fuit ipse Sigismundi Ducis Austria Vicarius / ^{Matth. Falb. /} in Brisgoia et vicinia. Förster p. 90. Caesaris etiam et Imperij Capitaneus, qui bello imperij magno suo dispendio gereret. v. literas infra allegatas. Obtinet privilegium, omnes Bassadi seu regis filij / ^{Röving & Münder /} in Marchionatu habitantes à nemine sub pretextu servitutis vel alius juris, ulla actione juris conveniri possunt, sed ipsius Marchionis proprij esse, et manere iudicentur sub dato Graetz an D. Marg. Jay 1468.

Archiepiscopa ipsi erat cum Comite de Württemberg Ulrico amicitia, ita ut filium suum Christophorum desponsaret filia Comitis Catharina, quamvis haec sponsalia postea mutuo consensu iterum fuerint rupta. v. literas in Archivis ipsius Caroli de dato post Annunt. Mariae 1463.

Nomine Caesaris, seu potius Sigismundi Archid. Austria, conscribit iste Status Austriacos ex Brisgoia, Sundgo-
via et Alfatia p. atq; cum eis Neuenburgi ad Rhenum super necessitatibus provinciae tempore belli Burgundicj consulit an. 1469. Förster p. 71. et 91. Auget terras Brisgoicas variis acquisitionibus vgr. Bussensohl, Nymburg, Breckingen, parochiam Nymburg permutationis contractu acquisitam auget 1407. et 1456. acquisivit etiam pagos Ballreckten et Dottingen, eosq; Das de Traussen oblatori iterum in feudum concedit an. 1458. Förster p. 89. 59.

Lites, quae ei intercedebant cum comitibus friburgensibus, amicabiliter componit an. 1466. idem. Oppidum Gemar a parente adquisitum ob damna tempore belli Austriacorum nomine gestis, fratribus de Rapoltstein Guilielmo et Semmano illata cedit an. 1471. Förster C. c. p. 91. Pacem pangit mediatione sua inter Fridericum Victor. Elector. palatinum ab una et ejus agnatum Ludovicum comit. palat. in Veldenz, ut et comites de Leiningen ex altera parte 1467. Lehmann 7. 103. p. 857.

Adolphus Nassavius, Elect. Mogunt. accitur Marchioni Carolo et Com. Ulrico Würtemb. auxilia successione quorundam immobilium bonorum compensasse a Lehmano VI. 104. p. 854. Idem Carolus excitat Spirenses

ad auxilia sibi ferenda contra Diether. Moguntinum, sed repulsam fert. idem. 859. Erat cum Diethero Moguntino confederatus ad 50. años ad perpetuam amicitiam, mutuamque defensionem, cujus vidi Manifestum apud eund. p. 861. Redemit captivitatem suam

20000. flor. et iterum 30000 fl. quibus Regisheim eluere poterat, porro 8000 flor. adificiorum reparandorum, alios XX. M. quibus reluere datum: alios XX. M. Cruenaci assecuratos: Pforzheim L. M. flor. reluendum: renuntiatum, item beneficiis reluendi Heidelberg et Eppingen.

Not. 41. ad Albertum p. 64. Fuit is in lassitudine 1481. Heidelbergae habitus. Münster C. c. Cedit comiti Wolraffo de Thierstein Jus Hypotheca in . . . Alsatia an. 1485. Förster p. 29. Emit partem pagi Datselden in Comit. Hochberg a Bernardo de Keppenbach

bach an. 1486. Aquirit ius hypotheca in Comitatu
Hochberg mediantibus C. M. flor. Sigismundo Duci mu-
lto datus, unacum praefectura in comitatu et Salaris
1800 fl. post ejus mortem reluitur haec hypotheca. id. ibid.

Not. 47. ad Christophorum p. 65. Officia sua inter-
venit apud Caesarem Maximilianum pro reconciliando
Philippo et Ruperto palatinis. Hortleder l. v. c. i. p. 623.
Scherst an. 1477. nuptus Württembergicus cum filio Ernesto
idem p. 624. amicitiam perpetuam jungit an. 1517. cum
Ulrico Duce Würtemb. id. ibid. Condit an. . . . testa-
mentum, postquam filij iuraverant, se id, quod disposuerit,
servare velle, ejus confirmationem à Caesare impetrat.
cumq; illud impugnare vellent Ernestus, petit hic super
ejus validitate responsum juris à facultate Fribur-
gensi, quod videre est inter Uldarici Fasi consilia l.
2. conf. 20. Emit à Diethero de Keppenbach ter-
tiam partem pagi Tutschfelden an. 1482. reliqua an.
1490. Förster p. 92. seq. Emit etiam de fratribus
de Landek pagum Mundingen, sive potius liberat
eum à nexu pignorationis, erat enim Pfundlspu.
Contrario dicti fratres artem suam Landek offerunt
et accipiunt pro feudo pignoratitio Id. p. 94.
Paxit cum Austriacis pactum hereditarium defensivum
ratione Brisgoia an. 1505. Id. p. 98. Emit quoq;
pagum Gundelfingen, Reichenbach &c. a dominis
de Blumenc an. 1509. Forst. Emit idem à Seba-
stiano de Landek partem castri Landek et dimidium
pagi Köpningen an. 1511. Förster p. 26.

Controversiam super Jure territoriali, seu potius super
diversis aliis juribus in Schllengen componit cum Ep^o
Basileensi mediante Ep^o Argent. an. 1509. Fodere
suevico nomen suud dat Hala suev. an. 1489. cujus
vid. tabulas apud Datt de p.p. c. x. p. 208. promittit
ibi 6. equites et 200. pediter, scil. in casu Obsidionis
per socios suscipienda, alias promisit saltem 30. equites.
Admonet idem Argentinensis de renovando fadere con-
tra Judicium Westphalicum sub dato Baden post Joan.
Baptista 1485. v. Jacob Wencker Hon August. p. 290.
Vendidisse etiam dicitur Oppidum Weingarten cu^o arte,
Philippo Electori palatino an. 1504. cum pacto, de non
retrocedendo. Solneri A. L. c. 2. §. 9. p. 54.

Cum Philippus Palatinus a Cesare proscriberetur, om-
nesq; vicini ex occasione aliquid de Palatinatu se-
cerperent, solus hic quamvis ab amicis monitus, fi-
dem a patre datam inviolatam servare voluit. Sol-
ner l. c. c. 2. p. 104.

Not. 43. ad Philippum. p. 69. Rusticos sumultuan-
tes occupatione Durlaci vires sumentes post vastata
monasteria Gottsau, Herrenalba et Frauenalba sua
mansuetudine in officium redegit 1525. Freherus l. 2.
p. 205. 240. comitatur unacum Electore palatino Ep^{us}
Spirensem in solempni introitu in urbem Spiram. Leh-
man. II. 27. p. 220. M.

Not. 44. ad Ernestum. p. 71. Is parentes suprema
judicia impugnat, vid. Zasius 2. cons. 20. vivente pa-
tre habitavit Sultzberga, quam palatio ornavit. Föfser.

et ibidem. Moniales Canobio expellit ob vita spurci-
 hem. ibd. vexatur an. 1521. seq. ab Austriacis super
 Jurisdictione territoriali Canobij S. Petri in Sylva ni-
 gra, Landeck, Künzingen, Brunstatt, Forster. Manu-
 mittit Nicolaum Frey von Schalbach artium Magistrus
 et gradus Doctoris in Jure an. 1535. ambientem, vid.
 Wehrneri Observ. pract. p. 337. Tempore tumultus ru-
 sticorum an. 1525. Landeck et Höckningen in cineres
 redacta. Forster. Cedit Henricus de Landeck in
 sua jura in Castrum Landeck. Emit a Christophoro
 de Landeck, reliquam partem Kündringen an. 1536. Idem
 pag. 99. Emit a Vidua de Falkenstein ejus parte
 pagi Königseckhausen an. 1541. Id. Monachi Nym-
 burgenses deserunt circa 1545. suum Canobium, quod
 vi pacti redit ad Marchionem Ernestum: erat ille Or-
 dinis S. Antonij Eremita. Idem. Intercedendo assistit
 civibus Künzingensibus et Waldshutensibus Evangelij
 Doctrinam amplexis. Forster p. 101. M.

Not. 45. ad Carolum p. 74. Promittit ei sub ini-
 tium sui Regiminis Status provinciales in Brisgoia
 tributum quidecennale scil. XV. crucigeris ex C. flor.
 reformationis opus difficultatibus suis in Brisgoia non
 caruit. Cum Austriacis certas condiciones et modum
 statuit ratione collatorum externorum in custo-
 diendis et alendis ministris Evangelij in Ecclesiis
 p. 102. anis 1560. 1561. et 1565. M.

Not. 46. ad Georgium Fridericum. pag. 81.

*Episcopus ist non sicut 3. Lindenow allius gupfzat
writau vs Stema propaginat, nam Author tantum
propagatores, et sic generationes numerat, palatium
Sulzbergense novis augmentis exornat.*

*Not. 117. ad Bernhardum p. 97. Quamvis esset
major natu filius, tamen per ultimam parentis
voluntatem ei successione Marchionatus Badensis pre-
fertur frater postgenitus Philippus. v. Testamentum
Christophori, add. Jusius L. 2. con. 20. Concubinam
aluit Ottiliam von Hilken, cum qua genuit filium
Bernhardum Christophorum de Baden, qui ducit Doro-
theam de Horckheim, dicta huic Concubina legat per
Codicillum, Neuenburgi publice conditum, ades, quas
ibi possidebat, cum omnibus Instrumentis ibidem
reperitis centum florenos annuo ad dies vita et po-
stea ad filium redituros vid. Codicill. de 1546. 2. Ma-
garetha.*

*Post mortem Marchionis Bernhaldi Marchio Carolus
dictum Bernhardum Christophorum recipit pro domestico,
educare eum facit, et uxorem ducere jubet, eiqz dia bona
promittit, que tamen diu omni effectu carebant
vid. Acta feud. Königsh. . . de a^o 1570.*

Not. 118. ad Christophorum Gustavum p. 99.

*Hunc eundem ob defectum animi aequè ac corporis
voluit excludere.*

*Marchio Ernestus Fridericus. vid. Acta feudi Mo-
guntini de an. 1602.*